

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

СЪВМЕСТНО ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ И СЪЮЗНИЯ КОМИТЕТ

София, 29 ноември 1979 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	4 стр
ПРИСЪСТВУВАЩИ	5
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	6

ПЪРВА ТОЧКА

ИНФОРМАЦИЯ

Николина Лекова	6
-----------------	---

ИЗКАЗВАНИЯ

Антония Каракостова	18
Славчо Митев	18
Виолета Николова	20
Атанас Воденичаров	21
Мирчо Доков	22
Георги Бакърджиев	30
Кирил Неделчев	33
Виолета Гиндева	34
Славка Славова	35
Александър Григоров	39
Васил Стойчев	44
Георги Глухчев	47
Александър Григоров	52
Георги Глухчев	53
Васил Стойчев	54
Мирчо Доков	54
Георги Бакърджиев	55
Николина Лекова	59
Мирчо Доков	59
Кирил Неделчев	61

Чавдар Добрев	62
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	62
ВТОРА ТОЧКА	
ИНФОРМАЦИЯ	
Александър Григоров	82
ИЗКАЗВАНИЯ	84
ТОЧКА РАЗНИ	
"Протокол на едно заседание" в Банско	87
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	87

9
НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

СЪВМЕСТНО ЗАСЕДАНИЕ НА ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ И СЪЮЗНИЯ КОМИТЕТ

Стенографски протокол

София, 29 ноември 1979 година

/Открито в 15,15 часа/

- 0 -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Разглеждане на въпроси, поставени от съюзния комитет
2. Разни.
3. Програмата за месец декември 1979 година.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев

Мирчо Доков

Александър Григоров

Васил Стойчев

Юри Ангелов

Антония Каракостова

Георги Бакърджиев

Чавдар Добрев

Николина Лекова

Кирил Неделчев - отговарящ по битовите въпроси

Виолета Гиндева - председател на клуба

Славка Славова - завеждащ художествено-творческите въпроси

Кирил Кавадарков - завеждащ художествено-творческите въпроси, отговарящ също и за комсомола

Славчо Митев - организационен секретар

Атанас Воденичаров - отговорник по охраната на труда

Виолета Николова - отговаряща за идейно-възпитателната работа и срещата ни с публиката

Георги Глухчев - отговарящ за идейно-възпитателната работа при техническите служби

Константин Иванов - отговарящ за професионалните въпроси при техническите служби

Александра Маринова

ОТСЪСТВУВАТ:

Александър Панков

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам общото заседание на дирекционния съвет и на съюзния комитет по един много важен въпрос. Както ви е известно, тука преди една седмица бяха проведени събранията по профгрупи, всъщност по служби на театъра и там бяха поставени редица въпроси. Ние имаме разговори с др. Николина Лекова и аз я помолих да се подготви и тука пред дирекционния съвет да постави въпросите, които бяха повдигнати по профгрупите и по службите, тъй като те засягат работата на ръководството на театъра и на целия театър.

Така че това ще бъде първата точка от дневния ред.

Втората точка ще бъде разни, в която ще решим някои въпроси от оперативен характер.

Григоров, имате ли програмата за януари?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Готвим я сега.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Трета точка ще бъде програмата за декември.

Има думата др. Николина Лекова.

ПЪРВА ТОЧКА

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Най-напред да представя членовете на съюзния комитет, да знаят членовете на дирекционния съвет кой за какво отговаря:

Организационен секретар е Славчо Митев.

Завеждащ художествено-творческите въпроси - Славка Славова и Кирил Кавадарков, който отговаря и за комсомола също, тъй като нямаме комсомолец в съюзния комитет.

Отговорник по охраната на труда е Атанас Воденичаров.

По битовите въпроси отговарят Георги Гайтаников и Кирил Неделчев. Георги Гайтаников е болен и затова няма да може да дойде днес.

Виолета Николова отговаря за идейно-възпитателната работа и срещата ни с публиката.

Косьо отговаря за професионалните въпроси при техническите служби.

Георги Глухчев отговаря за идейно-възпитателната работа при техническите служби.

Виолета Гиндева отговаря за клуба, тя е председател на клуба.

Сега, както каза др. Фучеджиев, ние проведохме профсъюзни събрания със службите с изключение на профгрупата към столов и ресторанта. Това събрание ще бъде проведено другата седмица.

На събранията, които проведе нашият ²прокомитет, възникнаха въпроси много съществени за работата в театъра и почти бяха все професионални въпроси и затова и поискахме тази среща с дирекционния съвет.

По два пункта бяха основно въпросите:

- Около организацията на труда в тези служби и
- По охраната на труда.

Ние тука изготвихме едно предложение, което сега ще споделя с дирекционния съвет, към управлението на театъра.

Като първи най-важен въпрос, който съюзният комитет предлага, а и на тия събрания това се изтъкна, е да се приеме правилникът за вътрешния ред.

И тука веднага възникват някои съществени въпроси:

Първо. Проектът на този правилник е готов от комисията. Той се разглежда от ръководителите на службите. Независимо от това, на мене лично ми се струва, че така бързо няма да бъде

узаконен този правилник. Защо?

Защото, първо, трябва да бъде разгледан в дирекционния съвет.

Второ, трябва юридическо лице да го прегледа.

И трето, има принципи противоречия в мненията на хората около този правилник.

Тези противоречия са:

- около правата и задълженията на двамата заместник-директори,

- взаимоотношенията между завеждащ постановъчната част, театърмайсторите и помощник-режисьорите,

- около големината на този правилник, Някои считат, че е много голям, че това не било правилник, а не знам, ще се изкажат, ще си кажат мнението.

- също и около почивния ден понеделник

Една голяма част от състава настоява понеделник да бъде почивен ден за всички. Но няколко служби са на противното мнение. Това са администрацията, това е служба Организация, това е домакинството.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Този въпрос е решен. Защо се поставя?

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Понеже се разисква по правилника пак.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, няма да се разисква.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И се поставя непрекъснато на тези събрания.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Този въпрос е решен. Той не се решава с разисквания и гласуване. Понеделник.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Той се решава в правилника. Аз само казвам принципи положения, по които има противоречия в правилника. Изтъквам ги.

И също трябва да се помисли дали както се обсъжда конституцията преди да се узакни, трябва да се обсъжда от целия колектив, или направо след приемането му от дирекционния съвет, след приемането му и от комитета да си стане закон този правилник.

Вторият въпрос, който също така много остро се постави на тези събрания, беше въпросът за дисциплината. И тук, като разисквахме в съюзния комитет въпроса, той е комплекс от цялостната организация на труда в театъра. А той е свързан и с дисциплината на репетициите, закъсняванията на актьори на репетиции, незапочване навреме на репетициите и особено когато са вече долу на сцената, неподготвеността на актьорите. От друга страна, това се отразява и върху отношението и на сценичните и други служби, които обслужват спектаклите. А и най-вече е свързано с организацията на труда на отделните служби.

И от тук възникна въпросът, независимо от това дали е приет или не правилникът, директорът, заместник-директорът по техническите въпроси в най-скоро време да въведе да има график за построяването и развалянето на сцената - график към всяка служба: коя, до кога. По това е говорено, др. Доков ще се изкаже по този въпрос.

Втори въпрос, който възникна по повод на дисциплината, беше нестабилността на нашата месечна програма, т.е. многото промени, които стават в афиша за месеца.

Първо диспечерът дава едни сведения на служба Информация ли се казва, Сашке? Които обявяват по радиото.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: Това е една нова служба, която е извън театъра.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Информационният център. След това до последните дни ние непрекъснато правим смяна на спектаклите.

Това се отразява както за дисциплината вътре в състава, така и за отношението на публиката към нашата продукция. На събрания също се изтъкна, че много често звънят телефони, идват граждани и искат обяснения защо става така, че това не е за репутацията на нашия пръв театър в България да прави такива промени на спектаклите си.

А от друга страна, ние, които сме по-отдавна в театъра, знаем, че навремето много трудно се разрешаваше актьор да заминее, без да се съобразява с програмата на театъра, някъде в чужбина или в провинцията, т.е. той да се съобразява с програмата на театъра, а не театърът да си променя афиша в зависимост от отсъствието, макар и по уважителни причини, на даден актьор.

И тука, другарю директор, се обръщаме към вас да бъдете по-категоричен и да не пускате така често актьорите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз не мисля, че по такива причини става промяна на програмата.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ами примерно можем да ви дадем пример с Любомир Кабакчиев. Вярно, че неговото положение...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Любомир Кабакчиев е председател на Съюза на артистите. Как може да не го пусна!

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: ... е такова, но все пак, ако може той месец преди това...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От цяла година беше планирано това пътуване.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: ... месец преди това да... Да не се променя програмата заради него, нали. Това да бъде свързано с неговите ангажменти.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Тук е въпросът да се координира.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да се координира разбира се. Той да бъде задължен да каже навреме, както и други случаи, когато има

за да не стават тези задраскваници.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Да не се аргументира, че не бива да се пуска.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Не, за това не става дума. Става дума да се координира с диспечер и естествено най-вече чрез директора.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Въпрос на координация.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Това се отразява на дисциплината в един театър.

Втори въпрос, който много съществено стои пред нашия колектив, е въпросът за охраната на труда. Ние сме наясно, че много неща, свързани с охраната на труда, неблагоприятията са дълбоко в незавършеността на ремонта. Но независимо от това пак ще поставяме този въпрос. Наболели са следните случаи:

Наводнена е силнотоковата служба.

МИРЧО ДОКОВ: Подстанцията.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Подстанцията. Много моля др. Доков подробно да даде обяснение защо. Това положение е вече колко години - две или три години?

Също е състоянието и в помещението на огнярите.

Много остро се постави въпросът за работното облекло на хората. В който и театър да отидем, ще видим, че работниците са много по-добре облечени и всички служби са много по-добре облечени, с емблемата на театъра. Преди три години съюзният комитет постави този въпрос, преди една година го постави, бяха изготвени скици от Венера Наследникова, които скици си останаха само като една много хубава картинка, а костюмите на работниците не се осъществиха.

Има една такава тенденция, която застъпи бай Гицо - че една част от работниците носели обувките, дрехите, престилките не вярвам да ги носят в къщи. Но това не може да бъде причина

нашите работници да нямат представително облекло и плюс него ежедневно работно облекло. Театърът ни много често пътува в чужбина и тогава те работят със собствените си костюми.

Другият въпрос, който много остро се постави, това е за оросителната инсталация на сцената. Даже актьорите не поставиха този въпрос на отчетното годишно събрание, въпреки че това непрекъснато се коментира по гримьорните, но сценичните работници го поставиха много остро, като казаха, че на тях това им се отразява, а камо ли на актьорите, които говорят на сцената.

Сценичните работници поискаха да имат хладилник в стаята си.

ПРЕДС. ДИКО БУЧЕДЖИЕВ: Този хладилник още преди една година го искаха.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Е да, но още не е осъществен.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Само при сценичните или и при другите ще трябва?

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Котлон иска превозната група.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Не, искам да кажа след това да не се иска и от други служби.

ОБАЖДАТ СЕ: Искат да си варят чай.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да, да си варят чай.

Постави се от всички служби въпросът за чистотата в театъра. Знаем, че е много сложен въпросът за чистаческия кацър така да се каже, но така или иначе нито се използва техниката, която я има, т.е. прахосмукачки, нито чистачките си уплътняват работното време. Доказа се и на тяхното събрание, че работят два-три часа, в 10 часа някои си отиват, някои в 12, а те трябва да работят до 2 часа или там колкото им е нормата - осем часа да работят.

Друго. Службата гардероб и реквизит поставиха въпроса

за коригиране на заплатите им. Др. Бакърджиев знае как стои въпросът и може да даде разяснение.

Няколко служби поставиха въпроса също, което е по линия на охраната на труда, че имат право да им се дава прясно мляко или кисело и газирана вода. Това си е законно положение. Защо, другарю Бакърджиев, досега това не е изпълнено? От четири години този въпрос е стоял в списъците на въпросите за охраната на труда.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Има хора, които получават, ако трябва веднага да отговоря. Железарите получават, импрегнаторът получава.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Импрегнаторът не получава. В ателието нали.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Получава. Железарите получават. Те са долу под нас, може да се провери. Който е поставял въпроса, винаги се е решавал.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кой поставиха въпроса, че не е решен, Славчо?

СЛАВЧО МИТЕВ: Които работеха с акумулаторите - Иван Димитров, и импрегнаторът.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ето, а др. Бакърджиев казва, че е получавал.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Иван Димитров, газирана вода.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И огнярите също.

Другарю Фучеджиев, и актьорите, и отделните служби поставят и свързват въпроса с премиалните във връзка с поскъпването на нашите постановки. Имат един такъв апел към ръководството - ако може художественият съвет по-задълбочено да приема художествените решения на спектаклите с оглед и на икономии, които трябва да се правят, за да може това да се отрази цялостно върху

премиалните.

Стигнахме вече до художествено-творческите въпроси, свързани с художествено-творческия състав. Съюзният комитет настоява спектаклите, които се играят всяка вечер, винаги да бъдат под окото на управлението, което значи да има дежурство на спектаклите. Кой трябва да върши това? Имаше разговор съюзният комитет по този въпрос, даже имаше и такова предложение - членовете на съюзния комитет да се разпределят да дежурят, макар и за един месец и да изнесат някакъв доклад за състоянието на спектаклите. Но после решихме, че това не е наша работа, което е така. Това е работа преди всичко на режисьорите. Или вече управлението да реши художественият съвет да си разпредели тези задължения.

Но така или иначе художественият съвет трябва да има впечатление какво е състоянието на нашите спектакли. Защото има спектакли, които си имат едно постоянно равнище, но има и спектакли, които са имали едно много високо равнище и това равнище много често спада, тъй като няма и контрол върху спектакъла. И тогава можем да разискваме нашата художествена продукция, ако има едно постоянно око, което следи нашите спектакли.

Във връзка с това, тъй като досегашните наши опити, на съюзния комитет, а това е работа естествено и на художественото управление на театъра, опитвайки се да обсъжда нашата художествена продукция, не докрай първо е намерил-и театърът, и обществените организации, формата за такова обсъждане, като че ли колективът ни още не е дорасъл за това, съюзният комитет предлага вместо да правим обсъждания, на които да се четат доклади на вътрешни или външногостуващи критици, ако е възможно, ако преценят режисьорите и директорът ни и нашите драматурзи, да се правят открити художествени съвети, когато се приема спектакълът на дадена постановка.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: Предложението беше не винаги.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Напротив, винаги. Примерно тази година т.е. да присъствуват всички участващи актьори. Защо предлагам това?

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Без право на изказване.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Без право на изказване обаче, както е в художествения съвет, когато има членове на художествения съвет актьори.

Защо го предлагаме това? Защото като че ли тогава става най-ценните разисквания около дадена постановка. Тогава колективът, който създава спектакъла, има най-голяма полза да чуе мнението за спектакъла и за работата си, т.е. може да има конкретна помощ съставът, който изгражда даден спектакъл преди премиерата.

И трето, ние, актьорите, които сме членове на художествения съвет, считаме, че и актьорите имат най-голяма полза тогава да чуят мнението, пък и режисьорът, около работата по дадена постановка. И от друга страна, така постепенно ще навикнем да говорим конкретно за работата си и да имаме търпимост, да изслушаме и критични забележки около работата ни.

Това са ни основните съображения. С една дума като един най-верен път да се научим да търсим път за обсъждането на собствената си работа.

Много беше тягостна срещата ни с колектива на ателие Кирил и Методий. Ние очаквахме да се поставят въпроси, които са от години наболели при тях, около техните условия за работа, които много бавно се подобряват, а и самият факт, че е на доизживяване самият строеж, малко затруднява и управлението ни да им подобри условията на живот.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Поне още десет години ще стоят

там.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: А се оказа, че още десет години ще бъдат там.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Поне още десет казвам.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Да, даже да не е и повече.

Но независимо от това, ще има подробен списък на това как да се подобрят, доколкото е възможно, условията на работата им и там.

Основният въпрос, който занимаваше колектива, това е взаимоотношенията им. Не мога да кажа, моите впечатления са това, а и на другите, които присъствуваха, че можем конкретно да обвиним даден човек. Там е съчетана и атмосферата на млади и стари, на нетърпимост от страна на по-младите, и на малко остър, избухлив, невротичен характер на ръководителя им Манол, а от друга страна пък на едно неприемане на младите от страна на старите. Но може би в основата е това, че работата им там не е ритмична. Те имат дълги периоди, когато имат възможност да се занимават с частна работа, което те разбира се имат право да го вършат стига да не е в ущърб на работата на театъра.

Но като че ли специално внимание трябва да се обърне от страна на управлението, вероятно директорът трябва да се срещне с тази група в присъствието на двамата заместник-директори и завеждащ постановъчната част, за да не стане така, че една голяма част от състава да напусне.

Също така там работи Славка Нешева, която завежда склада за дребни материали. И те поставят въпроса, както и отделните наши служби, нейното помещение да бъде тук, защото за дребнуци, за конци трябва да се ходи до там. Въобще въпросът за помещенията пак стои на първи план, другарю Фучеджиев. Пак ли трябва да се огледат помещенията и да се види какво да се нап-

рави.

Сценичните работници, те са доста голяма група, имат нужда от още една стая.

Асансьорният техник с пълно право каза, че не може с чертежите си да работи на стълбището пред ателието на художниците.

Няма и стая за миманс.

Климатична инсталация също имат нужда от стая.

Службите поставиха много остро и въпроса, че нямат така наречените организирани технически конференции. Винаги това се прави в последния момент много набързо, не се доизслушват техните предложения, които те считат, че са рационални, и понякога малко се получава от завеждащ постановъчната част и художника на дадена постановка едно такова командаджийство, което е в ущърб на художествения резултат след това що се отнася до оформлението на даден спектакъл.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тоя Панков изглежда кротък човек а пък...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И даже, че Панков изземва функциите на някои ръководители на служби.

Много сериозно стои и въпросът за редовното заплануване и снабдяване на театъра с вносни материали и съоръжения, с резервни части, които са свързани и с валута.

И накрая се повдигна и въпросът защо досега още не е създаден технически съвет. Има ли причини, които са накарали ръководството да се откаже от такъв технически съвет, и ако няма причини, в най-скоро време такъв технически съвет да се сформира да се избере, за да може по-организирано да върви работата в тези служби.

Това е, което имам да кажа. Колегите, ако имат нещо да

допълнят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, след доклада на др. Лекова имате думата. Може от съюзния комитет и от членовете на дирекционния съвет - засегнати или незасегнати.

ИЗКАЗВАНИЯ

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Аз искам да кажа, че в същност обстоятвият доклад за тези служби и групи, който ни изнесе Нина Лекова, трябва да ни удовлетвори, защото хората действително много добре познават проекта за нашия правилник и много от тези изисквания вече са изисквания този правилник да започне да функционира. Много от тези идеи на правилника те са прегърнали.

Това, което искам да кажа, е, че въпросът, който стои за двамата заместник-директори, който не е решен в правилника, ние го предоставихме за обсъждане и решаване в дирекционния съвет, защото не беше от компетентност на комисията, когато се основаваше правилникът, да реши този проблем на театъра.

СЛАВЧО МИТЕВ: Аз искам само да допълня нещо, което Николена пропусна да каже - въпроса за нашия клуб. Ние започнахме вече мероприятия и първото мероприятие мина според мене много добре. Но коментира се и по коридори, и навън, и навсякъде, че нашият клуб е екстрена категория с цени на заведенията на лукс, т.е. все едно, че като отидеш горе да се нахраниш, отиваш в ресторант София.

ОБАЖДАТ СЕ: Вярно е.

СЛАВЧО МИТЕВ: Има ли някаква възможност, нещо такова се получава...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Славчо, следващата седмица показваме Георги Караманев...

СЛАВЧО МИТЕВ: Аз точно това исках да кажа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: ... да дойде тука, ще поставим въпроса, аз съм го казал, че искаме нашето заведение да бъде първа категория, което е достатъчно ниско, и за напитки - екстр категория. По-долу от това не може да слезе.

По мое впечатление, около това постановление на Министерския съвет се възползваха разни служби, дирекции и управления, които направиха безразборно повишаване на цени, особено в заведенията за обществено хранене. Аз този въпрос съм го поставил много сериозно и ми беше казано, че наистина са констатирали такива случаи и някои хора ще отговарят за това нещо по високите върхове. Така че този въпрос ще бъде поставен следващата седмица и се надявам, че ще бъде благоприятно решен.

Това са неща, които не зависят нито от нас, нито от управителя на ресторанта, нито от някой друг.

СЛАВЧО МИТЕВ: Ясно. Исках само да допълня що се касае за работното облекло, за някакви типични случаи тука за нашата превозна група, която работи при по-специфични условия, особено сега при настъпването на зимата. Би трябвало да се помисли за по-дебели ватенки, за по-стабилни обувки.

Има много оплаквания, че има наши работници, които работят при условия, където с това облекло, в което са сега, го цапат, а след това например даже с него някои трябва да преминават през салона и да отиват оттатък в някои други служби.

Не може ли да се помисли за някакво - поддържам това, което каза Николина и това е мнение на съюзния комитет - официално облекло, а за тези служби, които работят при специфични условия, по-мръсни условия, да има някакво работно облекло, което да бъде заменено.

Т.е. там, където се работи с масла, с мърсотии.

И искам да допълня изказването на народния артист Кондов снощи, играхме "Дипломати", действително чистотата в нашия театър е на много ниско ниво. Ами какво да ви кажа. Той каза: погледни, Славчо, по мене има талашитчета, разни работи. Това е и по костюмите.

Значи трябва да се обърне сериозно внимание. Да се въведе тази техника, да се обърне внимание на чистачките да си уплътняват времето, да не се занимават с кликарства. И ето горе, когато репетираме на сцена номер 1 и 2, прозорците са мръсни. Те въобще не са пипани като че ли от една година.

Не знам кой отговаря за тази работа. Преди е имало домакин, сега домакинят ни е болен, Цвятко се занимава с две служби - закупчик и домакин - и естествено управлението трябва да помисли, защото мръсно е в нашия театър. Още когато се влезе по пътеката на централния вход, се вижда, че не е чисто.

Това засега.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Да допълня пак едно изречение, а после може би и нещо друго ще кажа. В този ред на мисли, в който Славчо каза във връзка с облеклото, искам просто да напомня, че служба Снабдяване и домакинство също молят да се има пред вид и ако е възможно, понеже отиват, както настъпва зимата, за ватени, мушамы и по-яки обувки, защото са принудени много често в много лошо време да отиват в дъжда.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Коя е тази служба? Кои са те?

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Снабдяване. Тодор Джанасонов, Цвятко и бай Димитър Дончев.

ОБАЖДАТ СЕ: Дончев е болен.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Те просто помолиха да обърнем внимание и да помислим дали не може и за тях да се направи нещо.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: Въпреки че вече двама души се обадиха по този въпрос, искам и аз да се обадя, още повече че това е в моя профил - охраната на труда в театъра. Това е един много занемарен проблем в нашия театър и особено що се отнася до чистотата и профилактиката по сцената. На мене ми се струва, че има завеси, които са странични, крачолите, които не са пипани от години може би, откакто са ушити. Килими, които както са купени и са използвани, са сгънати и така си остават. Бях свидетел на едно поставяне - с пясък го донесоха на сцената, буквално с пясък, като че ли е постилан в Златните пясъци и там са се пекли на слънце на него.

Когато се придвижи една кола, отдолу е наслоено прах, който се е втирал просто. Това е от години. Не е възможно тази сцена да се чисти само по този начин - с един парцал отгоре-отгоре, уж че е изчистено. Мисля, че тази профилактика на сцената трябва да обхваща абсолютно всичко: от горе, от тавана, до долу под сцената. Всички помещения трябва да бъдат идеално почистени, защото това е в края на краищата, другари, преди всичко за здравето на всички, които работят по сцената, хайде да не казваме за едно национално богатство, на много актьори тука в този национален театър, които държавата е обградила с много неща - и създания, и с почетни там не знам какви си неща. Трябва да се мисли за тези хора.

Понеже е приказвано твърде много по този въпрос и нито сантиметър не е побутнат, на мене ми се струва, че трябва да се вземат един път за винаги някои резки мерки да се прекрати това.

Ние видяхме във Виена как се работи, как се строи една постановка и как хората за нула време изчистиха и килима, ама то така изчистено, че сякаш направено в показен магазин. У нас

такова нещо е абсурд да стане. Как бързо се работи!

Не е възможно да се чисти мокет с парцал и метла. Купили са такива прахосмукачки. Ако е необходимо, да се купят още от тези големи индустриални прахосмукачки, но не може по този начин да се чисти.

И въобще ми се струва, че що се отнася до бъдещите ни постановки, трябва да се обърне малко по-голямо внимание там, където има евентуално опасност от някакви наранявания. Все още съществува такава опасност от самия кръг, от ред други неща, които изглежда не са в нашите възможности да бъдат оправени, макар на тази комисия, която се събрахме миналата година, те ни обещаха, че ще ни съдействуват и те чрез комитета нещо ще се направи, не виждаме досега нищо да се прави, разбира се.

Но мисълта ми е в бъдещи постановки там, където има дори и минимална опасност, нека да се вземат някакви мерки да не се изправяме пред нежелателни случаи и някакви контузии, защото съгласете се, другари, нито за нас ще бъде приятно, нито за този, който евентуално би излязъл по някакъв начин от строя, дори не напълно. Да бъде осакатен един актьор. Най-малкото нещо той вече ще бъде непълноценен.

Това исках да кажа.

МИРЧО ДОЖОВ: Видимо, другари, трябва да информирам дирекционния съвет за някои проблеми, които действително са много наболяли.

Най-напред по отношение на чистотата на сцената. Сцената не е много мръсна. Ние имаме достатъчно време също така за профилактични прегледи и не само за прегледи, а и за почистване на сцената. Какво е положението?

Съпругата на театърмайстора е назначена за чистачка на сцената. Нея трудно я виждам. Трудно виждам машинистите. На

моите подка^навия към машинистите да вдигнат пода и да започват да ги продухват, да ги почистят, те казват: ние не сме чистачи. И така от ден на ден се трупат прах на сцената.

По-нататък. Няколко пъти се отнесох до Михайлов. Разбира се този въпрос трябва да се регулира кой за какво ще отговаря, Михайлов на кого е подчинен в някои отношения. Да се качат, както в миналото, чистачките от шнурбо^ндена /?/ с влажни кърпи, да се почне да се сваля прахът надолу и да се стигне чак до долната механизация, където в крайна сметка се събира. Това нещо не стана.

Временно сме вземали една гъба, с която само да овлажняваме въздуха. Някои от вас я видяха. Но тази гъба също така не я окачват и не я пускат, въпреки моите чести напомняния.

Закупих един компресор от Търново, който все още не сме го комплектовали. Надявам се, че до края на годината ще ни помогнат от Търново да го комплектуваме, за да можем да оправим и това.

Понеже се цитира тука Виена, аз не знам доколко колеги забелязаха обаче - на сцената непрекъснато стои чистачът на сцената и веднага идва с машината и обира. Ние имаме няколко машини, освен това една централна вакуумна инсталация, която отчасти е окрадена. И този човек, който трябва да се грижи за почистването - вторият човек, Ташко Бачев - аз въобще не мога. Той подрежда столовете на малката сцена, той извършва и други неща в театъра и поради това, че е на много места, той е никъде.

Сцената ни е много мръсна и аз предлагам, ако ми бъде възложено, да направя един график кой, как, кога да почиства сцената, кой трябва да си изпълнява задълженията.

Ако ми бъде позволено да отида по-нататък по отношение на някои информации, които чухте тука за трафостанцията.

Трафостанцията е с дефектна изолация и при високо ниво на подпочвените води се наводнява. Много беше критично положението преди 6 септември, но около шести беше още по-тежко, тъй като водата се беше вдигнала над 12-13 см, докосна и някои от релетата и ние фактически не можехме да извършваме дори и дистанционни операции, т.е. да включваме и изключваме трансформаторите от разстояние.

По този повод се свика една специална комисия. Възложено е на няколко професори да напишат рецензии за отстраняване на това тежко положение, но видимо...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: С рецензии ли ще я оправим?!

МИРЧО ДЖОВ: Рецензии по кой начин, как да се отстранява дефектно изпълнените работи, за да може да се осигури нормална работа на трафостанцията.

Един въпрос тука не беше засегнат - за складовете на реквизита, на нашите тапицери. Складовете в момента се намират до летище София и около театъра, складирани в ремаркета. Част по-скоро надявам се ще бъде ^{този} готов прословут склад на театъра, в който ще предвидим около 250 кв м склад за складиране на мебелите на театъра, тъй като те се основен фонд и те не могат да се развалят, те са ценни и трябва да се пазят. Това е единственото решение за мебелите. Декорите малко или повече се ликвидират или се променят и се използва материалът от тях, но тяхната стойност фактически в никакъв случай не може да бъде сравнявана със стойността на мебелите.

По отношение на чистотата също така искам да кажа, че през лятото ние взехме мерки и всички завеси лично аз уредих сключването на договори и бях ги изпратил на химическо почистване. Но след това докараха ги в театъра, някои от тях бяха дефектно почистени, т.е. бяха оцветени от коланите, с които бяха

гарнирани, и накрая пак ги омърляха в тази мръсна сцена.

Сцената е мръсна. Ако всички и най-напред машинистите не вземат присърце работата за почистването на сцената...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Какъв е този конфликт с машинистите?

МИРЧО ДОКОВ: Не зная.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Разрешете го един път завинаги, за да си гледате работата. Аз направо говоря, защото не може така.

МИРЧО ДОКОВ: Тесни специалисти казват, че са.

По отношение на състоянието на сцената аз няма да говоря. Това ще бъде навярно повод за един точен и конкретен доклад.

По-отношение на сценическата безопасност трябва да ви кажа, че ние вземаме всякакви мерки, но такива неприятни случки не са изключени при сегашното положение на сцената, въпреки че ежедневно кърпим с разни парчета каквото намерим тук-таме когато се открива, по един недопустим за такъв театър начин, но дано в следващите години се уреди.

Междудругото използвам случая да информирам дирекционния съвет, че във връзка със споровете около ~~обзавеждане~~ склад ми бе възложено, тъй като аз предложих парите от тази механизация да се използват за други, по-актуални нужди, ми бе възложено на 10 декември да предложи програма какво трябва да се извърши в театъра, за да бъде той в състояние да отговори на нуждите, на нашите изисквания.

Аз ще направя една такава програма. Започнах да я пиша.

По отношение на ателиетата ние имаме три предупреждения да бъдат ликвидирани тези ателиета. Междувременно е възложено Интрансмаш да се занимае с проектирането най-напред на складова база на тези ателиета, но видимо нещата се придвижват много бавно, много лаконично, макар че въпроса за централни ателиета

аз го поставих още преди 23 години и все така стои.

Използвам случая да кажа това, което го казах и на срещата в ателиетата - че може би постановъчната култура в нашите театри, в смисъл технология и производство, са може би на най-ниско ниво от целия наш лагер. Аз имам представа какво се прави в чужбина, колко много са влезли в работа нови материали, докъде е стигнала технологията и видимо в тази насока трябва да се предприеме нещо решително, другарю Фучеджиев, защото...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Е какво, аз ли да го предприема?

МИРЧО ДОКОВ: Не, комитетът трябва да го придвижи. Отдел Театър. Аз тука заявявам, че действително условията, при които работят нашите работници, материалната ни база...

ОБАЖДАТ СЕ: Там работи и операта.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какви са условията? Какво им е лошо на условията искам да знам.

МИРЧО ДОКОВ: Първо нямат място къде да рисуват, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой да рисува?

МИРЧО ДОКОВ: За рисуване на проспекти. Ни един проспект не може да се нарисува...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кои?

МИРЧО ДОКОВ: Художниците.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти до тях ли опря? Това ли е основният въпрос?

МИРЧО ДОКОВ: Аз говоря за условията за работа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Как условия за работа! Говориш за условия за работата, когато сцената е в безобразно състояние и служба машинисти, и осветление, и т.н., от които зависи. Какво ще ме занимаваш с художници-изпълнители, че нямали условия!

На нас все условия не ни стигат! Всички искат стаи!

Извинявам се. Продължавай нататък.

МИРЧО ДОКОВ: Аз вървя последователно по бележките, които се направиха.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, върви последователно.

МИРЧО ДОКОВ: Така че докато не се осигурят нормални условия за работа там, не може да се изисква повече от това, което се прави в момента.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво предлагаш ти като нормални условия искам да знам.

МИРЧО ДОКОВ: Час по-скоро да се отправят сигнали до ръководството на Театър и музика да започне строителството или най-малкото тези бараки, които са направени, да се преустроят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не ти ли е известно, че за това трябва най-малко 15 години.

МИРЧО ДОКОВ: Не е вярно. Защо 15 години? Не е вярно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Твоята препоръка няма никаква стойност. Аз затова те питам какво предлагаш, защото тя няма абсолютно никаква стойност. Ти знаеш много добре, че ако се правят такива обединени ателиета, това е въпрос най-малко на десет години.

МИРЧО ДОКОВ: Имам конкретни предложения. Вие не ме чуехте, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз знам за какво става дума.

МИРЧО ДОКОВ: Една от бараките да се преустрои за внедряване на...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Коя барака?

МИРЧО ДОКОВ: Една от тези четири бараки, които се намират там.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тя е пълна с боклуци. Колко пъти съм казал да ги очистите тези бараки.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Това трябва да се направи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Но никой не поема ангажимент. Аз ги имам записани тези бараки.

МИРЧО ДОКОВ: Ние изхвърлихме много работи от тях, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, говори, слушам.

МИРЧО ДОКОВ: Става въпрос да се въведе нова технология за обработка на постановъчни елементи. За това става дума. Това може да стане с един специалист химик, който ще поеме организацията на работата.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо ~~ф~~ елементарните си задължения тука не изпълняваме, а говорим за нови технологии! Какви нови технологии, като никой не си върши работата!

МИРЧО ДОКОВ: Аз казвам, че има нови технологии, другарю Фучеджиев. Тя е чужда за нас, но има такава, отдавна внедрена, от 15 години.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Знам, че има.

МИРЧО ДОКОВ: Шест-седем метода мога да ви назова веднага, които съществуват в една или друга държава. А това у нас го няма никъде. Ние продължаваме да работим с тесла и с гвоздеи. Това е истината.

Несъмнено вие сте абсолютно прав, че хората не си гледат работата, можеби в това число съм и аз. Но когато на мене ръководители ми стават и напускат съвешания без да имат разрешение, за това, че са се разсърдили, за това, че съм им казал някои думи - основателно или неоснователно...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Когато ти напусне съвешание, аз ще го уволня и ще намериш друг, който да застане на неговото място. Ще го уволня моментално. Аз го наказах Узунски и съм готов да го уволня, защото виждам, че той върши една подривна

по един бой! /Смях/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Продължавай.

МИРЧО ДОКОВ: По отношение на чистачките в театъра трябва да се реши в крайна сметка кой ще ги инспектира. Аз не искам да си спомням за Седефчо Попов навремето в театъра, но вие знаете как беше.

СЛАВКА СЛАВОВА: Как ги командваше Седефчо!

МИРЧО ДОКОВ: Как ги командваше. Инспектора на театъра го няма сутрин да ги наобиколи, да ги контролира къде са, какво правят и що извършват. Това трябва да стане във всички случаи!

По отношение на хладилника аз едва разбрах за този хладилник на тази среща с работниците.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Този въпрос беше поставен миналата година. Аз го помня това нещо. Преди една година и половина.

МИРЧО ДОКОВ: Аз не го знам, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти ако не го знаеш, Григоров го знае. Аз го помня това нещо.

МИРЧО ДОКОВ: Констатирах нещо друго, което засяга чисто тата в театъра - че ние нямаме една прилична пералня. И аз с големи мъки успях да освободя едно помещение, преди четири-пет години го освободиха, и чакам да купим две автоматични перални, за да можем поне ежедневно да изпираме дрехите на актьорите. Това ще стане до края на годината.

В театъра имаше една чудесна пералня, която я ликвидираха с лека ръка и е изхвърлена от тука.

Това ми са белажките.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Мимоходом бих искал да отговоря на някои въпроси.

Мимоходом искам да отбележа, че в правилника юрисконсултката Гераскова работи по образец-правилник за театрите. Това

го казвам само информативно във връзка с нашия правилник.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Т.е. тя има нашия правилник в ръцете си?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Тя работи по типов правилник за театрите. Казвам го само информативно във връзка с изготвянето на нашия правилник.

Що се отнася до работното облекло, аз в момента не разполагам с данни. Ако знаех, че ще се постави този въпрос, щях да взема счетоводни данни да ви информирам колко работно облекло сме купили и разполагаме в момента. На някои даже има по два чифта работно облекло именно защото се цапат повече, да не ходят с мръсни дрехи и пр. Но това са обикновени оплаквания и аз съм готов с ваши представители да дойдем, да проверим колко облекло имаме, да се свържем с домакините, имаме още малко пари до края на годината и при реални нужди, при реални каззам, не само така искания за работно облекло, да купим.

Зимно работно облекло се полага на определена категория персонал. За случая има издадена съответна наредба за работното облекло и не всеки има право на това. Снабдителят няма право, няма право и на обувки. Но те искат, защото ходят по улиците, да разполагат с такива. От законна гледна точка това не е възможно. На други обаче ватенки и пр. за превозната група сме давали. И купуваме непрекъснато, другарко Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: А огнярите?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Е, на изуст не мога да ви кажа, но всичко, което...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Те искат ботуши.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Онзи ден Цвятко купи ботуши за шофьорите. И аз съм готов специално въпроса за работното облекло - обикновеното и специалното работно облекло - да го разгледаме

с вас конкретно в присъствието на домакина, който разполага с тези неща. И по счетоводни данни с какво работно облекло разполагаме.

Но има хора, които искат без да имат право да получават

Прясно мляко, както ви казах, железарската работилница долу може да се провери, че получава. Ако някои други претендират, това е вече въпрос на конкретна проверка имат ли право. Защото при определени условия за работа с вредности имат право на мляко или на газирана вода.

СЛАВЧО МИТЕВ: За сценичните работници например трябва да се проучи имат ли право.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Няма т право, няма т право.

Що се отнася до последния въпрос така, както аз съм го записал - за заплатите на гардеробиери и реквизитори, този въпрос ще се реши, както казах и на партийното събрание, някъде към 15 декември. Така поне информира др. Писарев, че ще дадат указания как да се приложи разпореждане 36 за допълнителната заплата на техническия персонал.

Обсъждането на разпореждане 36 ще бъде отделен момент в нашата работа по заплатите въобще. Мисля, че този въпрос е ясен на всички присъстващи. И смятам, че ще се разреши благоприятно, защото се дава тази възможност. Но вероятно пак ще им недоволни, защото такъв е животът.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: А за представително облекло нали имам право?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Не може представително облекло, другарко Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Как всички театри имат с монограм!

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Монограм още не значи представително. Това е най-обикновено облекло, на което вероятно са сложили

По поръчка облекло не може да се направи, другарко Лекова.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Другите го правят, ние не можем!

МИРЧО ДОКОВ: Може да ушим в шивалнята.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо да не може!

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Може в рамките на най-скъпото работно облекло, което се дава, да го ушим.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Това може да стане.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Кое то да бъде вече по наш модел. Така да го ушим, че то да бъде представително облекло.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Ама в нашата шивалня да го ушим, а не другаде.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: В нашата шивалня. Става дума ние да направим един проект за онези хора, които изнасяме навънка, с които излизаме. Ние наистина виждаме, когато идват другите театри, че хората им са прилично облечени. Ние не може да не отговорим на тези нужди на нашия театър. И ако може в рамките на едно скъпо облекло, което ние ще купим за тях, както купуваме плат за дънки и не знам какво, дали не може ние с този плат да го ушим тука при нас, да го направим красиво, да бъде представително, както става дума.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Ако го ушим от плата, който е предвиден по наредбата, може да го ушим в малко по-друг външен вид. Плат по наредба, ушит при нас.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ами това е.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Това може да стане.

Но аз си спомням, когато преди три-четири години се пътуваше за Полша и Съюза...

ОБАЖДАТ СЕ: За Германия.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Аз по време на Германия не съм бил тука, се взема специално работно облекло и след това Митко Дон-

чев каза: не мога да го прибера туй работно облекло обратно. А сме го взели специално именно за такива излизания за турнета в чужбина. Веднъж дадено, практически не можем да го върнем обратно в склада.

ИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Ние ушихме тогава хубаво облекло.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Конкретно за облеклото, понеже стана въпрос, ако се правят нови проекти за това облекло в бъдеще в нашия театър, искам да предложа художникът, когато ще прави тези проекти, да се запознае с персонала, който ще носи това облекло, защото тези проекти, които съществуват, са направени за млади момичета, а нашите жени са възрастни на гардероба и там от различните служби.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Въобще за работното облекло, другарко Гиндева.

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА: Не, аз говоря конкретно за това. Говоря конкретно, не по принцип. Говоря за това представително облекло на нашите гардеробиерки, на разпоредителките и т.н.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Направихме облекло и на персонала, което въобще не се носи. 1000 лева ли беше, колко. Щом открихме стола.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ами че те вече го скъсаха.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Не го скъсаха, другарко Лекова, въобще не го носеха.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо не се носи?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Ами нещо неудачно било, не го харесват.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Значи неудачно, затова не се носи.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Ами защо се направи в този неудачен вид, другарю Фучеджиев.

МИРЧО ДОКОВ: В цяла Европа гардеробиерките се обличат в бели престилки. Аз тука исках непременно да им ушим бели. Те не желаят, защото се цапа.

СЛАВКА СЛАВОВА: Всички наши гримьорки са с бели престилки.

МИРЧО ДОКОВ: Не, аз говоря за гардеробиерките. Само Кирчо ходи. Другите не искат. Васил не желае. Гардеробиерите не желаят.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Питайте другарката Томова, която е горе, ще ви каже за облеклото на стола - остана неизползвано.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Но това не значи, че сега не трябва да се направи.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Разбира се, че не значи.

СЛАВКА СЛАВОВА: Прави ми впечатление от всички изказвания, от всички представители тука, че хората, които работят в театъра, искат това, искат това, искат това, тука не били хубави, нямало условия, хладилник искат, мляко искат, газирана вода искат. Добре.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Законно положение.

СЛАВКА СЛАВОВА: Добре де, законно положение. Ами ние, актьорите, също искаме някои законни положения. Напримир като се направи едно осветление на сцената, това осветление да бъде без грешка от първото до стотното представление, например или до двестотното представление. Като се построи един декор на сцената, не да се изпочупиш ръцете, като вземеш да отваряш и да затваряш вратите, както е в "Лес", и не можеш да разбереш напред ли, първо опитваш напред ли ще се отвори вратата, назад ли ще се отвори вратата!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На всяко представление различно се отваря. /Смях/

СЛАВКА СЛАВОВА: Да, различно. Че като я отвориш, че като рече е-е-ей целият декор се разклати! Дига се някакъв декор, свалят се някакви странични кулиси, закачат полилея. Полилеят се разклати!

Ама това е редовно! Кажй ти, Валя, на "Лес" един път, един единствен път имали ли сме добре построен декор! Никога!

На "Борци" пък, което е едно съвсем ново представление, вече няма и помен от това осветление, което беше направено с художника и с режисьора. Вече помен няма от това осветление!

Излиза, че в нашия театър най-добре, може би защото е най-конкретно свързана тази работа с актьора и с излизането на сцената, най-добре и безупречно работят нашите фризьорки и гримьорки и нашите гардеробиерки.

Ами какво да ви кажа. Какви претенции имат тези наши чистачки? Ами да дойдат да влязат в тоалетните. Вярно, че безобразно се цапат тоалетните, но тука влизат и чужди хора, особено когато имаме масови постановки. Ама те са за това тука, за да бъдат непрекъснато с един парцал да търкат и да чистят там. Това им е задължението. Това им е работата.

Струва ми се, че само изискваме и аз не го казвам това за другите служби, след малко ще го кажа и за нас, актьорите, ние само изискваме, а ми се струва, че много малко даваме напредък. Никога не съм видяла добре построена сцена. Никога не съм видяла едно запомнено веднъж за винаги осветление. А нашите костюми са винаги изпрани, винаги изгладени, винаги чисти чорапи, винаги лъснати обувки. Винаги! Винаги перуките са изпрани, чисти, направени и т.н.

Аз не знам какво трябва да се направи, защото нищо не разбирам от организация, но ми се струва, че когато се събира ръководството с тези хора, които работят във всички тези служби

трябва да им се даде да разберат тези хора, че и те освен само да искат, трябва и да дават в този театър. И да работят както трябва!

За да не помислите, че говоря само за тези служби, аз веднага ще отида да говоря и за нас, актьорите. Нина Лекова спомена тука за отлагането на нашите представления. Аз мисля, че за отлагането на нашите представления вие, другарю Фучеджиев, трябва да вземете някакви драконовски мерки. Аз имам два случая, които ще ви дам за пример.

На Лора Керанова в младежкия театър майка ѝ умря, в 10 часа бяхме всички на погребението, в 2 часа тя дойде и ние всички играхме "Зайко всезнайко".

На Пенка Икономова синът умираше, агонизираше в болница, ние тука играем с Пенка Икономова във "Вуйчо Ваньо". Тя с валерияни, с инжекции, с не знам какво излизаше на сцената и играеше.

На нашия колега Георги Попов жена му умря, погреба я, дойде и игра във филиала "Село Борово". Имаше представление.

Спомням си един случай, когато играехме тука "Крал Лир" първата постановка на "Крал Лир", когато всички без изключение кихаха, кашляха. Тогава имаше един страшен грип, когато умря Кольо Икономов, ако си спомняте. Всички играят, никой не отлага! Няма "имам температура" или "кашлям" или нещо "кихнах наляво", пък не знам какво направих надясно, не мога да играя. Няма такова нещо.

Спомням си Олга Кирчева, когато един път с 40 градуса температура тя дойде и игра Майка Кураж. Аз знам, защото аз играех Катрин тогава. С 40 градуса температура тя игра Майка Кураж!

И немалко са случаите, когато сме имали актьори, които

са умирали на сцената.

ОБАЖДАТ СЕ: Бай Кольо.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Пък някои са и оздравявали.

СЛАВКА СЛАВОВА: А пък някои да ви кажа много често и оздравяваха. Излезеш болен на сцената и от това, че се изпотих или какво, вземеш и оздравееш! Минат ти болките и т.н.

Струва ми се, че на всички нас трябва да ни се даде да разберем, че не може току така за нищо си и никакво да се отложат представлението. Имам ангажимент в кино, имам ангажимент в телевизия, трябва да пътувам, искам да ида на разходка, искам фестивал, хайде да отида на конгреса!

Ама не може така бе! Ама ти тука си получаваш заплатата бе! Аз имам в къщи един мъж чиновник, който работи в Атомния център, и този човек трябва да ви кажа, че отсъства 15 дена в годината, когато има отпуски. Ама няма такива номера: отивам тук, отивам там. Ами това е нашата първа работа. Какво значи "моля ви се освободете ме за едни кога-си, защото аз имам ангажимент". Какъв ти е ангажиментът бе? И мене ме викаха на 13-и да участвувам с филхармонията, ама отказах, защото имах представлението. И не съм си направила устата дори да искам да бъда освободена от театъра, защото тука си получавам заплатата. Аз тука работя, тук са моите задължения.

И ако знаете, другарю Фучеджиев, как ни коментират хората! Ако знаете, нашите касиерки разправят долу, какви протести има, какви скандали, как викат, как се сърдят за това, че ги изненадваме с представления, които те може би са гледали вече или пък може би не искат да гледат и т.н.

И аз много Ви моля Вие много, много сериозно да станете зад този въпрос и да кажете, че току така няма да се сменя програмата и току така няма да се отсъства от представления.

Това е, което исках да кажа.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Така, както съм записал някои неща.

Аз запитвах Николина Лекова - почвам с хладилника, един от най-старите въпроси, отбелязан тука на първо място - че може би трябва да видим не само една служба, а ако трябва по възможност с др. Бакърджиев да осигурим средства и за някои други хладилници за общо ползване, за да не се побучава привилегировано положение, веднага ще възникне...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А бе, Григоров, защо ме разсмиваш!

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ама моля ви се, другарю Фучеджиев ама нека аз да говоря сега.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Моля ти се, не ме ядосвай. Как може такова нещо - ти от миналата година, от една година и половина знаеш.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз го чувам сега това нещо. Аз ви казвам, че ето сега го чувам. Не съм бил тогава.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И сега си седнал да говориш, че се създава привилегировано положение! Я да мълчиш! Не те е срам! Привилегировано положение!

Веднага започвате да го усуквате така, че човек нищо не може да разбере! Конкретно се поставя тука въпросът.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Те са го поставили конкретно, утре други ще го поставят конкретно, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ти недей говори за утре какво ще поставят.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: А ние можем да преценим къде да поставим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От много преценяване сме на то

дередже. Една единствена служба е поискала и не сте го направили цяла година и половина и си седнал тука да разсъждаваш какво ще кажат другите! Какво ме интересуват другите.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз трябва да говоря нещо. Ако не мога да говоря, тогава няма да говоря.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Говори, но защо се занимаваш с такива работи.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз по този начин мисля сега в момента.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: По този начин няма да мислиш. Ти ще мислиш какво си свършил и какво не си свършил.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: И това ще кажа.

Сега не смея да кажа, че с др. Бакърджиев ще прегледаме въпроса за правото да получават някои газирана вода или нещо друго при специфични условия. Ако има пропуск, ще го направим, в най-късо време от една седмица.

За техническите конференции. Действително се получава една ситуация, както и сега става това нещо. Ние трябва много бързо да пуснем в ход работата по "Солнес". Днес е приет декретът, утре ще стане техническата конференция, може би утре или друг ден, не знаей точно кога, Панков го няма, утре ще стане. Имаме бих казал една идейна представа за нещата, идейна е, не е конкретна, не е разработена, и в процеса на работата, на изпълнението се уточняват нещата, което не е желателно и което води до сътресения. Това е една идейна представа за декрета на "Солнес", както в много случаи се получава това нещо.

В тези технически конференции наред с др. Доков и Панков трябва да присъствуват заместник-директорът по административна част и др. Бакърджиев, за да видим веднага какви проблеми има във връзка с осигуряването на материална база, снабдяване, фи-

нансови средства и т.н. Досега ние не сме присъствували на тези конференции.

Приемам изцяло отправената към мене критика относно хигиената в театъра, защото това е сектор, оглавяван от инспектора на театъра, с помощник-домакина на театъра, който е от дълги години в отпуск по болест, който предстои да бъде пенсиониран в началото на годината, и да осигурим постоянен заместник.

Има и други причини. Това са чистачки, които са в постоянно текучество. Идват тука само когато не могат да намерят друга гаде работа, пенсионерки, възрастни хора или хора без навици да работят както трябва.

Този хубав и строен ред, който аз много добре помня, и не само Седефчо Попов, след Бедешчо Попов десет години аз съм бил инспектор на театъра. Много добре ми е познат този момент в обстановката. Но се получи едно голямо сътресение и пречуване в тези порядки, дори и традиция ако трябва да речем от рода на вътрешния бит на театъра, след като четири години ние бяхме без дом, нахлуха много нови хора и ние не успяхме да ги обхванем и да ги насочим по правилния път. В това отношение аз също имам лична вина.

Навярно с др. Доков в срок от една седмица ще направим точен график съвместно, тъй като се касае не само за сцената, а и за други помещения в театъра, краткосрочен график за излизане от това състояние по отношение на хигиената.

И трябва да кажа, че с др. Доков, както и с много други хора от театъра, може да се случат някои противоречия, но това не значи, че ние не работим и няма да работим. И няма какво да спорим и да делим. Ако има ситуации, които се създават, може да си кажем и някоя остра дума. Но това не значи, че ние не работим и няма да работим. И мисля, че е неправилно да се формули-

ра този въпрос като окончателен и безвъзвратно отчайващ.

По отношение на промените трябва да ви кажа, че промените поглъщат много внимание, сили и енергия и време на редица звена, поради което пък усилията в друга насока малко се ограничават. Това е една от причините.

Никак не искам да кажа, че не е правилно да отидем на девети, но на девети навярно вече е продаден спектакълът. Това са извънредни положения. Ще го спасим. Обаче има случаи, в които можем действително, др. Фучеджиев знае това, може малко да намалим тези промени. И тези другари, когато искат от някъде нещо, искат спектакъл, искат участие, искат гастрол, да бъдат така добри също да се отнасят с уважение към театъра и да представят своевременно своите заявки, за да може ние да ги отразим.

Ако е нужно за хигиената на театъра, др. Доков се оплака, че този човек, който е определен за почистване, има и други задачи и едните задачи изключват възможността той да чисти на сцената, може да се помисли да се привлече под някаква форма друг човек, щом се касае за хигиената. Може би за друг сектор не бих предложил да се увеличават бройките.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А, не, увеличаване вече не. Ще уволните този и ще назначите друг.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Понеже той има други ЗАДАЧИ.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Назначавания повече в театъра няма. Аз забравих оня ден да ви кажа, че повече назначавания няма да има.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Това са въпросите, които исках да засегна, малко с извинение за темпераментното ми изказване. Голямо извинение.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: И аз бих искала да кажа нещо пак по този въпрос. Ето др. Бакърджиев е тука. Вие мисля, че бяхте на

същото мнение на отчетното събрание на вашата профгруппа, на администрацията. Счетоводството и снабдителната служба такава логика имат, искайки, ако е възможно, да се променяло отново почивният им ден, тъй като събота, казаха те, че и комитетът, и другите театри, и банката, и всички други учреждения...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Знам, че има неудобства.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Да. Аз искам да попитам, защото може би не разбрах, никакъв начин няма да се промени това, защото те смятат, че има.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ами няма.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Казват, че по този начин се затруднявала работата им. Няма ли начин въобще да не го поставят по-нататък въпроса.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Какво ви интересува вас? Този въпрос е решен за всички.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Точно това. Като се обърнат при нас, да не идват при вас.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Те при мен не идват.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Още един въпрос. Другарю Фучеджиев, искам да споделя нещо, което може би не е предмет на това обсъждане, но понеже ето тука са и другите заместник-директори. Веднъж на едно събрание, даже със Славка Славова седяхме заедно в голямата зала, и много лошо, а сигурно има начин за този перваз, бордюр, който е пред сцената, олющения, толкова не съответствува на всичко останало. Просто ако има някакъв начин да се вземе мярка да се смени.

МИРЧО ДОКОВ: Аз ще отговоря.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защо ще отговаряш?! Не желая да отговаряте бе. Омръзна ми от отговори! Не желая да отговаряте! Като се развали, ще го направите пак. Ще го направите два пъти,

три пъти, десет пъти. Отговори не желая. Отговори и обяснения не искам!

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз първо бих искал да изразя задоволството на партийното бюро от работата на новия съюзен комитет, от това, че всички хора в този комитет, взеха много присърце работата си и задачите, които стоят пред целия ни театър за решаване. Появиха се много нови инициативи на съюзния комитет, работи се много сериозно, направиха много заседания, преминаха към срещи с отделните служби, с колективите, повдигнаха се много въпроси на тях. Самите хора от отделните служби бяха много доволни от тази тяхна инициатива, някои се изразиха с похвали за нивото, на което са минавали отделните събрания, с надежда, че повдигнатите въпроси най-после ще се решат.

Да не изброявам отделните сектори от работата на съюзния комитет. Всички знаете последното тяхно дело - срещата с Недялко Йорданов горе, клубната дейност мина на такова високо ниво, една великопелна среща.

Да се надяваме, че всички неща по всичките сектори на съюзната работа ще се решават на много добро ниво.

Разбира се основен въпрос, който се поставя винаги и навсякъде и от всички, а той се поставя вече и от новите изискувания за това, което беше и тема на партийното ни събрание онзи ден, е въпросът за дисциплината и отговорността на хората. Поставя се въпросът, че от това как ние ще работим, как ще сме организирани ще зависят вече и нашите заплати, от това ще зависи как ние ще живеем.

Естествено е, че всички трябва най-после да разберат, че не става дума вече само за повдигане на въпроси, а става дума за тяхното решаване.

Това, което се повдигна от информацията, която направи

Николина Лекова като председател на съюзната ни организация, всичко се свежда до някои въпроси, които просто са неизпълнение на основни задачи от отделни хора и от отделни служби. Значи всичко си е в нашите ръце, всичките тези проблеми са решими и могат да се решат. Става въпрос всеки от нас да заеме мястото си, да заработи така, както трябва да работи, за да може в края на краищата и да оправдае новата заплата, която ще получаваме.

Повдигат се толкова много въпроси. Не е необходимо да се изброяват едно след друго. Естествено дали ще е за хладилник дали ще е за котлон, дали ще е за организация, не чух, нищо не се каза за едно нещо, което е също недопустимо в нашия театър, - толкова време ние да нямаме един цветен телевизор. Толкова години вече по телевизията има цветни предавания. Това е задължително да стане. Аз повдигнах въпроса преди месец. Казах и на Цвятко, и на домакина, и на всички хора, които трябва. Това е нормално да стане. Но както и да е. Аз това го споменавам така.

От въпросите, които се повдигат, един генерален въпрос за който тука имаше едно заседание, предизвика се намесата на секретаря на градския комитет на партията Георги Григоров, който отговаряше по ремонта на театъра, е въпросът за склада. С решаването на складовата база, и аз мисля, че той ще се реши така, както вървят нещата, тогава много от тези въпроси, които се повдигат, ще отпаднат.

Естествено сега за Миков не бива в момента тази конфликтна ситуация и предложението за бой на всеки пет години, той още не е направил пет години /веселост/ да не достига до него, защото той сега в момента за организирането на този склад, е много важен.

Аз не знам наистина защо се бави създаването на този

технически съвет, това беше една много хубава идея, но едновременно с това съм малко смутен, защото ние, оперативното бюро, подехме една инициатива всеки вторник от осем часа всички ръководители на служби със заместник-директора да си правят едни заседания. Там се получават някакви конфликти, които за мен са необясними. Аз разбирам наказанието, което др. Фучеджиев е наложил на Цвятко Узунски. Така трябва да се постъпва и спрямо много други служители, които в края на краищата... Той е и партиен член и аз мисля, че и по тази линия също може да бъде разгледадено неговото поведение.

Тука няма място за капризи, няма място за своеволия и няма място за дерибей в службите. Има си ръководство, има си ръководител, технически директор, ти си длъжен да се подчиниш на това, което той изисква. Има начини, ако нещо е неправомерно, по съответния път това да се обсъди.

Накрая ми се иска да кажа само това - че може и сто заседания да направим и те са правени, виждате, че едни въпроси за един хладилник от година и половина не са решени, а за много от тези въпроси се говори от преди три-четири наши годишно-отчетни събрания на съюзната ни организация.

И за облеклото помня изказването на Венера Наследников: за работното облекло, отговора на бай Гицо Танчев, за много, много неща, почти всички, които се повдигат сега, се е говорил и продължава и до ден днешен да се говори. Ние разбираме, че трябва да се оправят, а като че ли няма хора, които да си вземат листчето и молива, да си ги запишат тези въпроси и да започнат да ги движат, един по един те да отпадат.

И затова ми се струва, че трябва и сега след това предложение, което прави съюзният комитет, по всеки от повдигнати въпроси да се сложи един срок до кога да се оправи и по един от

говорник - кой конкретно отговаря: дали е др. Григоров, дали е др. Мирчо Доков, дали е Панков, дали е Михайлов, кой е, и тези неща да се свършат. Да не изпадаме в положението, че за едни и същи неща говорим в продължение да не кажа на много години.

Вярата ни в този съюжен комитет е много голяма. Мисля, че нещата, които се повдигат, са в наши ръце, поправими са и трябва час по-скоро да се решат.

КИРИЛ КАВАДАРКОВ: Ставаше въпрос за един калорифер. Купен ли е?

МИРЧО ДОКОВ: Купен е.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: Пропуснахме един въпрос, който засяга целия театър. Става дума за забраната за пушене от страна на публиката. Мисля, че решението малко така не е като че ли, извинявам се, че така се изказвам, но като че ли не е обмислено. Ние по този начин губим една част от публиката. Те възразяват, протестират.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Нали разрешихме в предните фойета.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: Защото някои казали, че там може да се опуши.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, в предното фойе разрешихме, въпреки протестите на пожарникарите.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: Не знаех. Пожарникарите са много доволни.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Решено е, но не го изпълняват.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да се сложат пепелници.

АТАНАС ВОДЕНИЧАРОВ: До онзи ден публиката не можеше да пуши. Преди два дни ставаше дума, че публиката я гонят.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Аз искам да започна първо с един въпрос повдигнат от много от техническите служби - специално за поне-

делниците. Това е съвсем основателно от тяхна страна поне що се касае до това, че дори не се и заплаща редовно, както дори и с последното беше така, едно забавяне. Не е както друг път било - по-бързо стана. Но пак забавиха и не изпълниха това, което бяха обещали.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой?

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Това е за Старинния театър.

МИРЧО ДОКОВ: Има още един концерт, който беше за Тайната вечеря, тогава беше с друго заглавие, който още не е платен и хората постоянно си търсят правата.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: От 2 декември.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Бакърджиев, запиши си и уредете моментално.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Обединението плаща, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз знам, че плаща объединението, но като ти казвам, не ми обяснявай!

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Винаги уговорката е за някаква сума и репетициите за този концерт бяха около шест дни, осветители може би най-много са участвували и сценични работници, но сумата, сега разбирам, е отново намалена 50 % и отново ще имаме протести. И отново следващия такъв концерт също ще има хора, които ще кажат, че няма да участвуват.

Мисълта на всички от техническите служби е тази - да препоръчаме на ръководството, малко брутално казано, но да не ни продава така евтино. Това е точната фраза, която се употреби.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разбира се, защото никой не се интересува от тази работа. Тука има ръководство, има двама заместник-директори и началник на счетоводна служба, но никой не

се интересува как се продават!

Имаше два концерта на МНО и вътрешни войски, които още не са платени и за които също се направи още тогава ведомост, но вече минаха три-четири месеца.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е на 9 септември.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Да. Но разбрахме, че те откупили салона. Салонът е откупен наистина, но ако го няма този концерт ще има представление и хората ще дойдат за представлението. А те сега са от сутринта до вечерта на репетиции. Също не е уредено.

И препоръката е такава - за в бъдеще поне да се съблюдава това нещо.

Както и напоследък последния понеделник аз вече съм завеждащ охрана на труда по щата към театъра, изисках непременно да има и заповед за този понеделник, както и за всеки следващ, когато ще има.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За всеки извънреден трябва да има заповед.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Защото не се знае какво може да се случи и как ще обезщетяваме после тези хора, защото лесно е да се измъкнем после, но има хора, които няма да може да се измъкнат.

Аз забелязах такива нотки още с изказването на др. Фучеджиев, че ето има неподчинение та, цитираха Узунски. Може би съвсем неволно споменахте и Глухчев, и други.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Нотките ги остави. Славка каза съвсем конкретно.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: За вас специално тогава забелязах, както след това др Славка Славова. Аз чисто и просто мога да опровергая такова нещо, като кажа, че това е технически невъзможно при нас.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кое?

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Осветлението да се измени.

ОБАЩАТ СЕ: Насочването.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Не може и насочването.

СЛАВКА СЛАВОВА: Ами!

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Аз сега ви казвам. Това е, което машината е записала. Там е невъзможно, технически е невъзможно да се измени.

ВИОЛЕТА НИКОЛОВА: Следачите.

СЛАВКА СЛАВОВА: Вие от репетиция на репетиция изменяте.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Как от репетиция на репетиция! Каква репетиция е имало?! На коя репетиция?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, кой може да го измени?

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Никой. Не е възможно да се измени. А още повече на "Борци" нямаме следачи.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Изменя се. Онази вечер казахте, че изгорял някакъв прожектор.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Ама те изгарят на вечер по 12.

СЛАВКА СЛАВОВА: Играем напоследък в пълна тъмнина.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Да ви кажа на камерна сцена, аз и днеска разговарях много дълго с др. Доков, всяка вечер горят по 10-12-15 крушки, а там не може да се сменят. Повече от два месеца и половина няма внос, нямаме нито една лампа, а вземаме тука едни други за фототехника, които траят десет пъти по-малко.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това ли бяха лампите, за които нямаме пари да ги вземем?

МИРЧО ДОКОВ: Това са една част.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Една част. Ние нямаме вече внос от три години. А тези крушки пък развалиха фасонките. Че утре и ще получим от другите крушки, но те също ще горят, защото вече ние нямаме нито една резервна фасонка. Тези крушки изгориха и фасон

ките. Това е проблем специално за камерната.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Колко са прожекторите?

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Те са 66.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ами да се предвидят, когато вземат крушки, и 60 фасонки.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Ами не може, те са по друга направление там въобще резервни части. И въобще е много трудно снабдяването. Аз и на нашето събрание на профгрупата повдигнах...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Каквото ви липсва, веднага направете писмо. Да не приказваме по събрания тези работи. Занесете го на министъра на външната търговия и каквото може да се направи, ще се направи. Но направете веднага писмо. Да не приказваме по събрания такива работи: трябва такива крушки, трябва такива фасонки, трябва това, трябва онова. Напишете писмо и го донесете при мене.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Ако ще направим писмо, може би ще бъде четвърто или пето.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От Министерството на външната търговия казаха, че от тези крушки има по магазините.

ГЕОРГИ ГЛУШКОВ: Ама по магазините има от тези крушки, които ги взехме и които горят по 15 на вечер. Те са за фотоцели. Тях ги има, но само разход така да се каже.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Досега вие вина нямате.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Фучеджиев, вие казахте, че евтино продаваме хората. Аз свиках всички ръководители, заедно присъствувахме на представянето на театъра на старинните форми и в тяхно присъствие се договориха за колко лева ще работят. И при такива условия аз предложих да сключат договор, тъй като това е практиката на комитета.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: След това отиваш при Спиридонов

Ако Спиридонов не реши въпроса, ще ми кажеш на мен, аз ще му се обадя на Спиридонов и ще решим въпроса.

МИРЧО ДОКОВ: Именно. По същия начин аз процедирах някога за студио Арабеск в Музикалния театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Че сте сключили договор още нищо не значи. Може да не го изпълнят. Ти ще отидеш при Спиридонов и ще гоните така да се каже интересите на работниците. Пък Спиридонов като не свърши работа, ще ми кажете на мен. За това говоря.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Може ли да кажа нещо и аз. Извинявам се, че втори път ще взема думата, защото не мога да премълча нещо. Това най-много ме е безпокояло, когато има външно мероприятие, и за радост или обратното, при нас ежесечно има много външни мероприятия, от които ние не се отказваме, ние ще си ги провеждаме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ние не можем да се отказваме.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ние не можем да се отказваме. Ние ще си ги провеждаме. Най-много ме е безпокоел въпросът за заплащането. Той не е нов, той е много стар, поне откак се помня аз в театъра - от много години.

Вие бяхте при мен последния път. /Към Глухчев/

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Да.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: А така. Аз бях на тръни за представленията от друга страна пък. Спектаклите на този театър трябва и трябва и ще се осигуряват. И аз бях на тръни дали няма да се случи нещо с персонала. Много добре знаеш това нещо. Извиках заместник-директора, позволих си да направя това, той е млад мъж, пък аз съм по-стар, помолих го да дойде, дойде, разговарях ме със счетоводителката, Бакърджиев беше там,

БАКЪРДЖИЕВ: Лазарова.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Лазарова. Молих ги. Те от своя страна обаче казват, че много големи изисквания поставят нашите хора - над нормите и над законните възможности за плащане. Пак се търси някакъв модус и форма за заобикаляне, за да се удовлетвори и двете страни, но мероприятието да стане.

Обаче, другарю Фучеджиев, това системно задръстване на понеделниците действително не е желателно да става.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Знам, това ми е известно.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: То разваля и дисциплината бих казал. Една от причините, косвено може би. Не искам с това да оправдая другите грешки, които се допускат, но вече не можем да уловим някои работи. И като стане въпрос за декемврийската програма, аз тогава ще обясня някои неща, за да се видят нагледно тези ситуации.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Аз не можах да свърша.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Аз се извинявам, мислех, че е свършил.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Фактически от нас, служба осветление, проблемът продължава да стои малко разбира се, има значителен прелом. Малки закъснения и нестоеене на работните места. Пак казвам до голяма степен е решено. Но единственото нещо, което смущава досега службата, е това. Никакви други причини няма, като изключим апаратурата. Това си е нещо, което не може да се предскаже кога ще стане и какво. И абсолютно точно се насочва и машината е тази, която води осветлението и не може да има грешка.

Единствената грешка може да стане със следящия апарат, защото там е жив човек така да се каже, той го води, там също крушки горят, а и има някои незнания да речем, забравят някои положения.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: По-нататък вината върви, че на тези фирми

ве не се отговаря и не се вземат под внимание. Трупат се фишове и не се вземат под внимание.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Никой не ги чете искаш да кажеш?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Да.

ГЛУХЧЕВ: До ден днешен един фиш за служба художествено осветление няма, поне докато съм аз. Но, както знаете, на камерна сцена си има заместник. Той си е с пълни права и някак си е неудобно ние да се мешаме. Там е Минко Алашки.

Тя казва, че аз не помня режисьорът какво е искал. Аз не съм бил въобще на камерна сцена.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз не говоря за Вас, аз говоря за вашият служба.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За осветлението говори.

СЛАВКА СЛАВОВА: За осветлението говоря.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: А, а. Зашото аз не съм бил долу въобще.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Щом говори за осветлението, това се отнася и за тебе.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: Така че ще видя този случай. Аз казах - долу е Минко Алашки.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Вероятно такива случаи има. Трябва всеки да си знае мястото и да си върши работата, за която е поставен.

Онзи ден идват да се оплакват в партийното бюро от една от служителките от гардероб или от външни врати, понеже била напуснала, нямало я 15 минути, Михайлов я видял през това време и ѝ направил скандал. Ами какво оплакване иска тя да прави! Напуснала си работното място и търпи партийното бюро Михайлов я гонил! Казах ѝ, че може да я уволни и няма право да идва в партийното бюро.

МИРЧО ДОКОВ: Във връзка с камерната сцена искам да информирам дирекционния съвет, че в продължение на една година он

ло 16 прожектори, които са дистанционно управляеми от кабината на осветителя, не се ползваха поради това, че бяха повредени. Австрийският специалист е от три дена в София и се надяваме, че утре ще приключи неговата работа, така че по този начин ще може да се подобри и пренасочи осветлението от кабината без да влиза хора в залата.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Но казва, че трябва да се мисли навреме за резервни части.

МИРЧО ДОКОВ: Ами трябва.

ГЕОРГИ ГЛУХЧЕВ: За резервите, аз се извинявам, че още един път взимам думата, аз разговарях с др. Доков и настоявам съвсем основателно да се подменя апаратурата. Не е остаряла морално, но е крайно неудобна за работа. Много дефектна, много тежка, много тромава, много неподвижна.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Мога ли да поясня нещо по тези външни гостувания. Най-голямата трудност ³се отнася винаги до нас, това е, че претенцията на техническия персонал надхвърля законните граници на хонорарите.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: А тези пък граници са малки, трябва да знаем.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Много от мероприятията се провеждат по директива от комитета. Комитетът превежда пари, като се абстрахира от това как ние ще плащаме. Остава така да се каже ко-трата у нас, пазарлъкът - у нас. Над норми, повече репетиции, всевъзможни начини да удовлетворим претенцията.

Конкретно в случая със старинния театър аз помня даже, когато Панков подготвяше вѐдомостта, за да я представи в обединението, писал е репетиции в работните дни на театъра. Аз му казвам: това е работен ден на театъра. "Ама не е мероприятие на театъра". Това няма никакво значение. Дали е мероприятие не

театъра или не, според мен в духа на Кодекса на труда това е работно време на театъра. При това е в мащаба на обединението. Там се получават тези неприятни неща, защото претенцията на този персонал надхвърлят законните граници и кога аз ще възразя, кога от комитета ще възразят и се получава по някой път и забавяне, и въобще много трудно се уреждат тези заплашания.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Тука трябва да се работи много с хората, защото имаше такива случаи. Панков беше предложил една ведомост на БСФС тука за един спектакъл за националните отбори, където ние бяхме поели ангажимента да им съдействуваме, и те трябвало да платят двойно повече, отколкото ^{ако} си бяха откупили един спектакъл, да си платят спектакъла и да си го гледат. И такава ведомост им е направена. Без да има хонорарите на актьорите. Такава ведомост направена с толкова хора обслужващи, толкова хонорари, че двойно по-скъпо, отколкото ако трябваше да си купят билетите и да си го играят. Каква полза от нас, от нашата помощ!

И не бива да се опорочават така нещата. Вие един понеделник може да се лишите от него.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Колко се плаща извънредно?

МИРЧО ДОКОВ: Три лева за репетиция и пет лева за спектакъл. Това е максисумът.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Т.е. днеска в понеделник като работи извънредно, колко му плащат? Вечерта има представление, на което той трябва да бъде. Колко му плащат?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Пет лева.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това ли е 150%?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Другарю Фучеджиев, това е само за спектакъл, не изисква репетиция. Ние малко изкуствено, това остава между нас, увеличаваме броя на репетициите. Примерно ако са четири часа, би трябвало да бъдат шест часа, за да са две,

ние казваме две репетиции. Или ако наближава три, закръгляме на три репетиции. По три - 9 лева. И 5 - 14 лева. Удръжки там 2 лева, 12 лева примерно може да се получи.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като работи в понеделник.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да. Зависи от репетициите. И така се получава нещо средно между това, което те искат, и онова, което е законно да се даде.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като работи в понеделник един работник, колко лева получава извънредно искам да знам.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: За спектакъл 5 лева, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И за репетиция. Общо искам да знам.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Зависи в колко репетиции е участвувал. Две репетиции по три - шест лева и спектакъла 5 - 11 лева. Обаче обикновено претенцията е по-голяма. Ако пък е някакво мероприятие, което е отнело повече време, не само понеделника, а и преди това има нещо от неделята или от понеделника с разкъсвания и пр., не може да заплатят повече от шест репетиции. Там са ограничени репетициите. Повече от шест не може. Шест по три - 18 лева и 5 - 23. Претенцията е 40 лева.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ясно.

МИРЧО ДОКОВ: Ние конкретно с тях запланираме за два спектакъла всеки понеделник и две репетиции да получат по 15 лева. Това беше базата, на която се разговаря и те я преха.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като работи в понеделник, да получи 15 лева.

МИРЧО ДОКОВ: Да

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Е какво повече може да иска?!

МИРЧО ДОКОВ: Ами на тази база се съгласиха и ръководи-

телите. Аз сега недоумявам, че казват, че се продават евтино.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз искам да задам един въпрос на др. Доков. Предполагам, че той трябва да ми отговори. От чия компетенция е да има график за работата на службите при построяване на спектаклите и развалянето на спектаклите? И до кога няма да е решен този въпрос. Защото това се отразява и на качеството на самия декор, и на качеството на осветлението, когато всички служби се събират заедно. Вие най-добре познавате това.

И искам да спомена само един парадокс, който се каза на едно събрание. Вечерта сценичните работници нареждат представлението за другия ден, без никой да им нареди предполагам, а на другия ден Цвятко Узунски има работа около сцената и не може да си я свърши, защото те са построили декора. Как може да стават такива неща?!

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: А той точно тогава иска да свърши работа!

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Е защо, той знае, че е свободна сутринта. Т.е. трябва да има някаква плановост в работата на службите. Не може така да се получава.

МИРЧО ДОКОВ: Не ми е известен случаят, но обикновено времето за подреждането на декорите е обвързано с кой ръководител е, бройката на работниците, дали отсъствуват работници. Фактически това са факторите, които обуславят.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Мирчо, трябва да има заповед за всяка пиеса, ти го знаеш много добре. Първо, екипът не ее това-ри с излишни бройки.

МИРЧО ДОКОВ: Искam нещо да изясня. Може би вие не знаете. Екипът, който работи тази вечер, работи утре сутринта и след това работи в друг ден пак следобед. Това се прави с оглед на всички работници в процеса на репетиции да може да овла-

деят спектакъла. И това продължава винаги.

Не е тайна, че екипите са разностойни по техните качества. Екипът, който води Кольо, е един много по-добър екип - отколкото другият екип, който се ръководи от Методи. Йордан въобще отсъствава и аз официално искам да поставя въпроса, че в театър липсва един, напуска. Това е Йордан Божилов, главният театър-майстор, който от януари месец вече си отива.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: И какво, не идва на работа?

МИРЧО ДОКОВ: Идва на работа, но някак си идва само телом другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като идва телом, ще го санкционирате сега. Какво толкова има да говорим за тази работа!

МИРЧО ДОКОВ: В тази служба има много комплексни моменти.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Все пак не ми отговори в мия компетенция е да има график. Кой трябва да изготви този график? Това е твоя идея.

МИРЧО ДОКОВ: Моя идея е, разбира се.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Доколкото си спомням, ти го предложи това. Но кой трябва да го изпълни?

МИРЧО ДОКОВ: Аз ще го направя тоя график. Не само график за това, но и график за енергията - каква енергия трябва да се консумира при всеки един спектакъл. Това са мои идеи и ще ги направя. Но, както казах, те са в зависимост от това кой екип работи. Едните работят по-бавно, другите работят по-бързо.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Може би иска да попита това - не може ли до обед да бъде профилактика на сцената, а както си беше порано, от 1 часа да започне строене на декора.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Неделчев, профилактика може.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Да кажем някой път би трябвало отрано да започнат да редят. Но има постановки, които като почнат от

един часа да се редят, в пет часа се дава на осветителите осветлението, а не в последния момент на тях и да претупат осветлението.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Те сега едновременно всички си пречат. Това правят. Кой трябва да оправи това нещо? Това непрекъснато се говори от две години.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Доков трябва да отговори.

МИРЧО ДОКОВ: Ами аз ще го направя.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ами разбира се. Няма аз да го правя.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз искам да припомня нещо, което др. Лекова пропусна. Става дума за снабдяването на нашия театър. Много често сме свидетели на случаи, когато започнем спешно някаква работа, да търсим американ, да бъде импрегниран, да нямам например някакъв шперплат, да нямаме дървен материал или този дървен материал да бъде съвсем суров и да се огъне като аеропланна перка след това. Струва ми се, че нашият театър по примера да кажем на операта може да има заредени в складовете си поне материали, с които работим непрекъснато. Това е туткал, пирони всякакви видове, американ, импрегниран американ, хасе, дървен материал, зебло, подови килими, също импрегнирани. Не в последния момент в Иваняне фабриката затворена от половин година и ние не можем да импрегнираме и не можем да правим нищо.

Струва ми се, че това е в нашите ръце, в нашите възможности да усвояваме нарядите си и да ги подреждаме, особено за дървения материал става дума, защото той трябва да има възможност поне половин година да съхне при тези полеви условия, които ние имаме в ателието. Ние нямаме специална сушилна за такава цел.

Апелирам просто за това. Да не смятаме, че в складовете

ще застоят материали. Напротив, когато имаме стереопор, когато имаме дървен материал и когато имаме спешна задача, да можем да вземем един материал, който ще ни бъде полезен, в момента, когато ни трябва, а не с часове, с дни и със седмици да губим време.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Аз само това бих могъл да кажа - че днес на художествения съвет взехме решение до понеделник-вторник, т.е. във вторник да ви бъде предаден график за работа на ателиетата във връзка с двете постановки на Филипов и на Островски. Точен график, като остава свободно време за камерна. Т.е. заради технически проблеми не бива да...

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата? Не. Тогава да приключваме.

Другари, искам да започна с това, че ние в момента се намираме в един особен период - аз говоря не само за театъра, аз говоря за нашата страна - след като излезе постановлението, което е обект на много коментарии, на разговори и т.н. Намираме се в един период, в който нещата опират до работата, до задълженията, до индивидуалния принос на всеки в общата работа и до индивидуалния принос на всеки до това колко той изкарва за себе си.

Аз като човек, който се интересувам от различни въпроси не толкова като директор на този театър, но и като писател, доколкото съм писател, разсъждавам, понеже ме интересува, това са важни обществени проблеми за нашата страна, и моето впечатление и убеждение е такова - че нашето общество се превърна в консумативно общество преди да произвежда достатъчно количество и ка-

чество от това, което трябва да консумира. Това е цялата трагедия, която в момента ни води до вземане на драстични мерки в различни посоки, за да можем да компенсирате някои неща, в които ние изобщо не сме добре. Това е положението. Има понятие консумативно общество. И за съжаление ние изпаднахме в тази ситуация преди да произвеждаме като количество и като качество това, което консумираме, а освен че трябва да произвеждаме него трябва да произвеждаме и един определен процент, който отива така да се каже за държавата.

Работите в този театър не стоят така драстично, защото този театър е национален театър. Всяко държава има една такава институция в областта на театъра, има в музиката, има на различни места и тя поема пълната издръжка на тези институции. Ние сме на бюджетна издръжка. Сега в обединението се правят проекти да се внедри в работата този икономически подход. Но какъвто и икономически подход да се внедрява тука, националният академичен театър на България ще бъде театър, на който държавата винаги ще осигурява всички необходими средства, независимо от това дали ние ще изпълним нашия план или няма да го изпълним.

Това го казвам така да се каже като съждение за мястото на този институт и в никакъв случай като съждение за това, че ние трябва да я караме по старому.

Искам да кажа, че тука някои от другарите, които се изказаха, изобщо не разбират за какво става дума. Нещата в театъра не стоят добре по много причини. Тука някои го обясниха с това, че четири години театърът не е имал своя сграда и дисциплината е паднала. Тука се мъчим нещо да направим, обаче не върви. При мене дойде режисьорът Гриша Островски да уговаряме датата на премиерата на "Майстор Солнес", водих разговор с него, бяхме определили дата 15 януари, след това казахме 17 януари, той

поиска сега 30 януари. Викам: защо? А бе, казва, актьорите не могат, аз виждам, че те няма да влязат в тези срокове. Ами защо? Ами защото просто това са навици и методи на нашите актьори.

Казвам: ти нали знаеш как се работи на запад? Казва: един немец е тука, говорих с него - 40 репетиции. Е, викам, добре де, защо вие не можете с 40 репетиции? Ами, казва, защото актьорите така са свикнали.

От този аспект беше разговорът. И се установихме на 27 януари за премиера. Установихме се не по споразумение разбира се. Аз поставих тази дата.

Причините за това състояние на нещата са абсолютно субективни, особено в нашия театър. Абсолютно субективни! Няма никакви други причини. Нито държавата ни пречи, нито има някои други неща, които могат да ни пречат. За това, което ние трябва да вършим тука, на нас са ни осигурени всички условия.

Имам пред вид някои неудобства на сцената, някои неудобства от технически характер и т.н., но ние преди всичко трябва да гледаме себе си, какво ние правим. И аз искам за това да кажа няколко думи във връзка с постановлението, което се коментира и във връзка с новия подход към работата.

Другари, на нашите актьори, аз го казах на партийното събрание, е осигурено повишаване на заплатите от 25 до около 32-33 %. Най-ниската заплата за актьор става 180 лева от 135. Това е четвърта категория. Трета категория е 200 лева, втора категория е 220, първа категория е 240, извънредна категория е 280, висша Б категория - 310 и висша А категория - 330 лева. И това не е таванът. Има възможност заплатите още да се вдигнат нагоре, но вече това е въпрос на изработване, какво ние ще изработим, какъв фонд работна заплата ние ще осигурим.

На административно-управленческия персонал заплатите

също се повишават. Там съществуват възможности по линия на атестирването хората да бъдат удовлетворени.

На техническия персонал беше направено това повишение, даде им се 10 лева и до 15 декември техните заплати също ще бъдат приведени в едно състояние, което е удовлетворително, като имаме пред вид общото състояние на заплатите в нашата страна.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Минават към най-висшата категория - група А.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да.

Нашият театър и операта и филхармонията са в една извънредна категория, само трите института. Така че искам да обърна внимание, че се прави всичко възможно да бъдат удовлетворени от гледна точка на заплащане хората, които работят в този театър.

Трябва да ви кажа, че аз се занимавам много енергично с нашия клуб-ресторант и мога да ви обясня много добре и си имах доста разпавии и неприятности с хората, които не могат да проумеят елементарни неща. Въпросът, който поставя Славчо за категорията, е абсолютно основателен. Той не зависи от нас, но ние ще направим постъпки да бъде сменена категорията на заведението. Не знам дали ще успеем, може и да ни откажат.

Но ние имаме на обед стол, в който трябва да се хранят нашите работници, нашите служители. Знаете, че цените на ястията които имат месо, доста се вдигнаха. Наредено е тука абсолютно в заведението да се предлага винаги една шкембе чорба, да има една постна супа, да има едно постно ядене, да речем картофи с ориз, което струва 20 стотинки, и да има телешко или свинско, което струва 60, 80 или 90 стотинки. Т.е. една социална политика тука в миниатюрен мащаб, която да дава възможност на хората да се прехранват тука в театъра, да имат едни условия да не бъдат

шокирани от високи цени, защото наистина по-рано една порция месо струваше 35 стотинки, а сега струва 85 стотинки. Тези неща са ясни.

Но правим всичко възможно да осигурим на хората възможност да се хранят тука на обед, за техните заплати се грижим, за премиите сега ще кажа как ще се дават, т.е. да бъде осигурено едно материално заплащане.

Какъв е случаят с премиите?

Тука започнахме да правим някои представления в неделя след обед и започнаха протести че как, ние, репетиции, вечерта представление, след обед! Въпреки че е известно, че театърът в събота след обед е правил представления, правил е представления в неделя в 10 часа сутринта, в 14 или в 15 часа и вечерта. Но сега изведнъж започнахме много да се преуморяваме!

Ако искаме да получаваме повече, ще трябва да работим повече. Това е абсолютно ясно. Ако има някой, комуто тежи много този труд, който е абсолютно в рамките на нормалното, има друг театри, може да си потърси попрището на друго място. Това се отнася и за художествения състав, отнася се и за техническия състав.

Но в едно време, когато цялата наша икономика се преустройва така да се каже на един подход, който трябва да ни извади от някакво състояние, театърът също така, въпреки цялата му обезпеченост, ще трябва да направи необходимото, за да върви в крак общо с нещата в нашата страна, на първо място, и на второ място, за да се осигури по-високо възнаграждение на всички хора които работят в този театър.

Другари, няма от къде, няма кой да даде. Нито на България има кой да даде, нито на предприятията, нито на учрежденията, нито на институтите. Трябва да научим простото правило, че

това, което ще получим, трябва да го изработим.

И затова програмите, които ще се правят в бъдеще, ще се правят с оглед на това, че театърът ще работи в събота след обед и в неделя ще има представление не само вечерта.

Искам тутакси да обясня, че това създава проблеми с дължината на репетиционния период, че в някои случаи ще се наруши репетиционният цикъл. Ние разбира се можем много да не бързаем да правим много постановки. От друга страна, ние трябва да правим повече постановки, за да имат хората работа. Знаете цялата тази плетеница от обстоятелства, които определят характера на работата в театъра.

Но искам да заявя, че от тука нататъка темповете, с които се работи в театъра, ще бъдат други, няма да бъдат досегашните. Много моля да се разбере това нещо. Никой не е държан тука насилно. Ако на някого това не изнася, да напусне тука и да отиде в друг театър, при положение че не се прави нищо, което е извън Кодекса на труда, извън тези норми, в които трябва да живее нашата страна и трябва да работи, цялата наша икономика, целият наш обществен и културен сектор и т.н.

След като ви казах, какво правим тука ръководството на театъра за обезпечаването на едно прилично положение на заплащане и социални и битови условия в театъра.

Тутакси искам да кажа относно заплащането на извънреден труд. Другари, нашият театър е особен театър. Няма начин да се спасим ние от това тука в понеделниците, не във всички понеделници разбира се, но в много понеделници да не работим. Ами аз ще ви обясня защо. За Вапцаров беше насрочено на 10 представление. Десети е понеделник. И промените на програмите - искам да вкарам тука и този въпрос. Днеска ми се обадиха от Централния

комитет и ми казаха: вероятно ще се прехвърли чествуването на Вапцаров на шести.

В този театър стават неща, които са от национален мащаб за които нито аз, нито който и да е директор, нито пък целият персонал на театъра, ръководството на театъра, обществените организации не можем да определяме как да стават работите. Това е национален институт, представителен за нашата страна, това е най-хубавата сграда, най-хубавият салон на нашата страна и тука стават представителните инициативи.

Открай време, откакто съществува този театър, студентският празник е ставал тука. Мога ли аз сега да кажа на ректора на университета търсете си другаде място. Не мога.

За Вапцаров тука ще стане. Въпрос изобщо не може да става да отклонявам.

Ще се празнува годишнина на партийната организация на Съюза на писателите, на която ще бъде и др. Живков. Вие знаете каква организация е Съюзът на писателите. Тука ще бъде.

Да не говорим за редица други неща, които стават тука. На Министерството на вътрешните работи беше тука чествуването. На народната отбрана и то въпреки че има Театър на въоръжените сили. Но Министерството на народната отбрана е право. След като Министерството на вътрешните работи си прави тука чествуването, и те ще направят тука. Това е представителният салон на нашата страна.

Има наредби, говорихме по този въпрос, за заплащането на извънредния труд на работниците. Заплаща се 150 % доколкото знам. Ставаше въпрос, че по-рано им пишели по два часа, пък по три часа и т.н. Разбрахме се, казал съм тука на заместниците, на този, който работи, ще му се пише цяла надница, всички мероприятия в един ден, за да получи максималното. Могат да не бъдат

десет души, да бъдат пет души, но тези пет души ще трябва да получат максималното, за да няма недоволство.

15 лева е таванът, казвам примерно. Някой ако иска 30 лева, това си е негова работа, да върви да ги търси на друго място. Надницата му в театъра за 25 надници е пет или шест лева, той получава 15 лева, ако има претенции за повече, да ги търси на друго място. Няма какво да се церемоним тука и да си приказваме това и онова! И няма защо да позволяваме на тоя или на оня да се самозабравя. Какво като е работник! Като е работник, като не му харесва, да напусне, да върви да търси на друго място. Не бива да позволяваме да ни шантажират и да ни изнудват хора, които не са никакви работници, а са лумпени. И това мога да го кажа. Защото и др. Глухчев започна тука своята реч с един куп претенции и не каза нищо как работят хората от служба осветление. Др. Глухчев понеже е тук, затова споменавам него. Но знам всички как постъпват в такива случаи.

За работното облекло.

Разбрали сме се. Нашият театър, другари, е представителен театър. Той пътува в чужбина и ще пътува в чужбина. Сега ще сключваме с Румъния, в Австрия ще ходим, водим преговори с Комеди Франсез във Франция да ходим, в Югославия ще ходим през март месец, в Гърция ще ходим, в Турция ще ходим и т.н. Това е един цикъл. В Съветския съюз ще ходим. В последните години ще има така една напрегната програма.

Този персонал, който пътува - това трябва да бъде ясно мисля, че трябва да има едно работно облекло. Работното облекло трябва да бъде диференцирано: превозната група да има едно облекло, осветителите да имат друго облекло, хората, които работят с декора, сценичните работници, да имат друго облекло. Нещата трябва да бъдат диференцирани. Затова имаме тук един куп худож-

ници в театъра, които могат да преценят и да кажат: на превозната група ще им купите от тези...

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ватенки.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ватенки и каквото трябва, но театърът като отива в Австрия, като отива един екип технически, който придружава една постановка, от 30 души, тези 30 души трябва да имат облекло, което да бъде с монограма, така както сме виждали тука, като идват у нас, други театри. Това е положението. Няма защо да дискутираме. Тука двамата заместник-директори и Бакърджиев, който също е заместник-директор и само се прави на разсеян и обяснява това и онова... Другари, искам да ви кажа - аз съм нервен и не желая да ми се обяснява нищо! Не желая да ми се обяснява! Вчера сутринта аз се качвам по стълбата и виждам пътеката размъкната, изобщо ей така! Случих инспектора Михайлов и му викам: А бе, Михайлов, каква е тази пътека? Казва: другарю директор, да ви обясня, това, казва, е така, защото се отскубнало еди какво си. Той също почва да ми обяснява.

Имам алергия към обясненията. /Веселост/ Не желая да ми се обяснява! Като кажа нещо, този, комуто го казвам, не желая да влиза в диалози с мен. Аз съм монологист. /Веселост/ Хващаш се и правиш това, което трябва да правиш. Не желая да ми обяснявате! За това, защото обясненията служат само за изплъзване и за измъкване от същността на работата.

Правилникът за вътрешния ред.

Другарко Лекова, на следващото заседание, след една седмица ще направим заседание на дирекционния съвет, ще бъде приет тука. Каквито въпроси има, ще ги изясним.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Даден ли е, чели ли са го?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Четоха го още през пролетта. Аз съм казал на Димитринка. Ти също ще се интересуваш, защото ти

си главното лице по този въпрос.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Ама няма.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като няма, ще седнат и ще размишляват отново.

МИРЧО ДОКОВ: Другарю Фучеджиев, работи се типов правилник за всички театри. Може да ни коригират правилника.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Този правилник, дето се работи за всички театри в страната, знам кога ще стане! Националният театър ще има свой правилник, ние си го изработваме. Съгласуването с юриста е една седмица работа, ще го прегледа, ще се спазват законните положения.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Комитетът трябва да го прегледа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Абе в комитета никой няма да го чете. Аз нали съм тука. Аз ще го одобря. В комитета никой няма да го чете. Ще го направим в брошура и ще го дадем на всеки, за да го хванем за ушите след това и да му кажем: драги господи не, това, което трябва да вършиш, ти не го вършиш.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Трябва един-два пъти да се обсъди.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Той е обсъден.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Моля, обсъден е, аз имам бележки.

Значи с правилника за вътрешния ред имаш задача, след една седмица ще направим дирекционен съвет, за да бъде приключен въпросът за правилника.

За помещение да не се повдига въпрос! Ние не можем да строим допълнително стаи. Ако тука заместник-директорите могат да направят някои раз мествания, намествания, този тука, оня тук. Но не желая да се занимаваме с този въпрос, защото в театъра има 50 стаи и извън тези 50 стаи ние не можем да правим нови. И няма какво да се разполагат всички в стаи. Трябва да се спора-

зумеят своя багажец да го намести в едно кюше, другият в едно кюше и да си гледат работата. Всички с кабинети не може да се докараме!

Въпросът за чистотата и профилактиката, за поддържането другари, беше един от основните въпроси, основният въпрос, който използвахме тука в разговорите с др. Живков, за да се повишават заплатите на този театър. Този театър, тази сграда е паметник на културата, той трябва да се поддържа по особен начин. Нищо подобно не се прави! Има една директорска стълба. Бог да го прости Кръстьо Мирски. Нямаше пътека и той каза: А бе, другари, винаги е имало една пътека тука. Защо не се тури.

Турихме я тази пътека. Но тя не се поддържа. Сутрин кат се качвам аз, идвам малко по-рано, кога има чистачка, кога няма тази пътека не се поддържа. Какво остава за другото!

Тука в този театър понятието прахосмукачка изобщо не се признава!

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: За това се говори от години!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз мога да ви кажа, че всяка сутрин в моя кабинет има едно място намокрено. Това е сигнал, че е влязъл някой, че чистачката е минала.

Имаме тука един инспектор, който ходеше с патерица, за да демонстрира своята преданост към театъра долу, та ми написаха и писма как може да се появява изобщо човек с патерици в салона. Ако толкова е мераклия да си гледа службата, по друг начин да го покаже. Персоналът е разделен на две, т.е. струва ми се, че специално той го дели. Едните са негови хора, другите не са негови хора!

Другари, без да обиждам човека, това е персонал от най-ниска категория. Това са чистачки, жени, които получаваха 80 лева до вчера, днеска ще получават 100 лева. Жени, които нямат ни

мат никаква квалификация. Оттатъка гардеробиерки, разпоредители стоят по за два лева тука. Сега три лева щяло да стане. Нисш персонал, хора, които стоят очевидно от никаква нужда. И как можеш едни такива хора така да се каже да не съумееш да ги прикоткаш, да създадеш в тях едно добро чувство към себе си като техен ръководител! Половината са негови хора, половината не са негови хора! И на тази основа ставаш всичките разправии. Партийното му положение е такова, в партийната организация не може да мине процедурата по утвърждаването, по подмяната на членската му книжка. Защо?

Аз ходя от време-навреме да гледам тоалетните оттатък. Това го правя редовно, за да видя какво е положението, защото това е представително учреждение и тука идват хора. Ами тука всичките тези другари, които са отговорни, трябва да знаете, че въпросите, които бяха поставени тука, не са за това заседание. Уверявам ви. Те не са нито за заседание, нито за събрание. Ако др. Григоров, ако др. Доков, ако Бакърджиев, ако Михайлов имат контакти с хората, ами те ще знаят, че тоя иска хладилник, че другият иска това, че третият иска това, те ще решават нещата в административен порядък. Те не са за обществена организация, за обществено обсъждане.

А ние, понеже всеки от нас не си върши работата както трябва, довеждаме работата до там, че тука се занимаваме на общо събрание на дирекционния съвет и съюзния комитет.

Искам определено да го кажа това на заместник-директорите: да им е ясно, че те не си вършат работата! Не си вършат работата както трябва. Вие нямате контакт с всеки човек в театъра, с хората, които са във вашата сфера. Ако имате този ежедневен контакт, вие ще имате и други отношения с тях и ще знаете какво искат, какво не искат, какво им е приятно, какво не им е

приятно и въпросите ще се решават ежедневно, постоянно.

Тука споменах Узунски одева. Ами Узунски е един човек, който има някакви претенции. Трябва да се види какви са тези претенции, за какво става дума. Аз го наказах. Виках го, обаче той ми каза едни контрааргументи по адрес на др. Доков. Аз такива контрааргументи не признавам, тъй като съм казал, че театърът е като военно поделение - тука трябва да има единоначалие включително и в художествената сфера. В изкуството общественото обсъждане е друга работа. Трябва да има единоначалие.

И давам всичките пълномощия на др. Доков, но може би пък Узунски има някакви свои основания. Той ми се оплака, ставаше въпрос, че трябвало да се ходи някъде в Казанлък ли, да се вземе ли нещо, не знам какво. Но това няма значение, Доков, сега не ми обяснявай. Понеже виждам, че наостряш ухо.

Глухчев също. Аз смених Минко Алашки и поставих Глухчев на негово място. Още отначалото щом дойде Доков, там възникнаха конфликти. Те поставиха такъв въпрос с Узунски. Доков предлага нещо за електронна служба, но те не са съгласни.

Ама вижте какво. Правилникът за вътрешния ред не е въпрос на обществените организации. Той е въпрос на ръководството на театъра. Какъв е редът в театъра - това не е работа, която да подлежи на обществено обсъждане. Публичното обсъждане има смисъл доколкото обществените организации ще помогнат така да се каже този правилник и дисциплината тука да се поддържа и работите да вървят както трябва.

Но правилникът за вътрешния ред, дисциплината, как се работи, какво се работи - това е административен въпрос. Да сме наясно по това.

И Доков, който е заместник-директор по техническата част, е компетентен в своята област, както Григоров в своята

област, да определя при този съществуващ правилник за вътрешния ред кое как ще става.

Иначе всеки има идеи кое как да стане. Това са други неща. Те са вече в сферата на несериозното. Тези идеи може да се пообсъдят, да се поставят, да се видят, но това, което се нарежда от горестоящия, трябва моментално да се изпълнява.

Много е съществен, другари, въпросът при сегашното положение на работата, за което говорим, за премиите в театъра. Искам абсолютно всички да разберат, че ще направим всичко възможно, но за съжаление при нас работите в нашия театър не вървят добре. Тука се оплакват, че в Сатиричния театър и не знам къде ставката е по 20 лева, пък при нас е по 5 лева. Това идва от много причини. Това Бакърджиев го обяснява. Очевидно има причини от субективен характер. Но ние трябва да се стремим да изработим колкото се може повече. Това е разковничето на цялата работа. И много моля дирекционният ^{съвет} ~~комитет~~ и съюзният комитет да имат съзнание за това. Не постоянно да вървят да се оплакват за нещо. Не съм виждал някой да се е преработил.

СЛАВКА СЛАВОВА: Освен някой актьор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ех, сега като казвам това, не го абсолютизирайте. Спомням си например, че Жоржета Чакърова ми се оплаква от време-навреме, но аз това мога да не го взема под внимание.

За складовете, за които тука се повдигна въпрос. Ами за тези складове още преди две години казах и на Панквв, казах и на Григоров, трябва да се вземат мерки да се разчистят. Там има един милион боклуци! Неща, които никога няма да влязат в работа. Ако щете, на вторични суровини ги дайте. Направете престоколи за бракуване. Никой не забранява това нещо. Ако щете, на вторични суровини, ако щете, на други театри. Кой каквото

иска, но ги разчистете тези работи. Това са неща, които стоят там така и само един огън да им драснете да изгорят. 90 % от тези работи.

Панков обаче каза: А, не може. Викам: защо не може? Ами, казва, защото това е имущество, то се води. Викам: направете протокол.

И за подземния склад. Другарю Доков, както се разбрахме, без механизация. Притискаш Миџов, без механизация подземният склад да стане колкото е възможно по-бързо, за да можем тука да си облекчим и нашите работи. А след това вие си обсъждайте въпроса за механизацията. Разбрахме, че е отхвърлен този вариант. Работете, за да се направи друг вариант за механизацията. Т.е. ние имаме възможност да изчакаме, защото аз разбрах, че ако чакаме механизация, десет години ще минат и тази работа няма да стане. Затова използване на складовете при сегашната ситуация без механизация. За това нещо месец, два, три, четири, колкото искате, но трябва да стане, за да облекчим нашата работа.

Другари, искам тука да кажа пред дирекционния съвет и съюзния комитет още веднъж, аз вчера обясних на партийното събрание, Валя Гиндева постави въпрос там, за Антони Генов. Антони Генов напусна по собствено желание. От разговора, който водихме, разбрах, че той не желае повече да остане в този театър и аз го освободих веднага. Като говоря с един човек и като наблюдавам всички, които работите в този театър, знам като дойде някой при мене и ми каже нещо, какви мотиви може да има, колко са сериозни тези мотиви и дали мога да го обърна или не мога да го обърна. Разговорът с Антони Генов беше кратък, но разбрах, че този човек не желае да остане. Той не иска да остане в този театър. И веднага го освободих.

Повече от един месец ме разиграваха тука двама млади актьори - Антон Радичев и Георги Мамалев, за което аз идущата седмица ще повикам младите актьори-членове на комсомолското дружество заедно с тях. По един абсолютно недостоеен начин! Държа да го заявя това нещо. Това са хора без възпитание. Те този институт не го бръснат за нищо, той за тях нищо не представлява. Това тука народен театър и така нататъка... Георги Мамалев, пък и Антон Радичев също. Некрасиво и недостойно ме предизвикаха да крещя по коридорите на театъра, защото върви подире ми, след като съм говорил с Филипов, говорил съм с него десет пъти и т. н., върви подире ми и ме предизвиква да крещя, защото ме хващат нервите. Аз съм човек емоционален и избухлив, колкото и да се мъча тука да бъда въздържан.

Георги Мамалев тръгна да говори с актьори да го заместят и идва при мен да ми каже, че той е говорил с едн кого си да го замества в тази роля. Получих докладна записка днес от проф. Филипов, че тъй като Георги Мамалев ще се снима едн къде си, с кого да бъде заместен. Кое то е в посоката на дейността на Георги Мамалев в театъра. Един човек, когото аз съм взел в театъра. Вие знаете, другари, какво е правил Антон Радичев до "Опит за летене" в този театър. Тука стана една голяма борба какви хора да влязат в "Опит за летене". Антон Радичев бяха го изхвърлили. Аз не приписвам на себе си заслуга. Приписвам заслугата на ръководството на театъра, на дирекционния съвет, на художествения съвет. На тези хора им беше дадена възможност така да се каже да се изявят и в един момент, в който им беше показана една пачка пари, те решиха, че могат да се държат по всякакъв начин в театъра.

Абсолютно недостойно и некрасиво поведение! Хора, които не мога да разбера какви актьори са! Те нямат отношение към

националния театър на тази страна! Това не са актьори, това са лумпени! Мога абсолютно отговорно да го кажа. Те ме изнудваха, изтезаваха ме. Режисьорът ме държа половин час на телефона. Добре, че др. Любомир Павлов беше в кабинета ми, та чу какво говорим и с кого говорим.

Тука този театър... Важното е ние да свършим нашата работа и да вземем пари, да бъдем заместени във всичките пиеси, за да не играем, за да не репетираме! И когато ни е приятно, ще се върнем отново тука, да си продължим нашата работа.

Искам да ви кажа, че съм възмутен и потресен от такова отношение на такива невъзпитани хора! И Антония Караkostова ми каза тука, и други другари: другарю директор, тука се получава някаква верижна реакция. Т.е. Антони Генов напуска, и ние напускаме, защото такива и такива работи.

Че да напускат! Да напускат! Който смята, че този театър е като хан, както постъпи Антони Генов. Аз него го каних в 1977 година, той отказа. Миналата година той дойде по собствена инициатива. Той пожела и аз го приех, защото смятам, че това е един актьор добър.

Хора, които смятат този театър за хан, където могат да идват, да си отиват и отново да идват, тяхна работа. Това е въпрос на морал. Един институт, който е национална светиня за нашия народ! Смятам, че това всички го знаят. Няма друг институт в нашата страна, към който нашият народ да има такова отношение. И за това си има определени причини. Удивлявам се на тези млади хора, че могат по такъв безпардонен начин да процедурат с този институт!

Ще ми казва другарката Иванка Димитрова "по-внимателно". Какво по-внимателно! Георги Мамалев трябваше да бъде в Ямбол или където щете другаде в провинцията. Тука взехме и други. Взе

ме Камелия Недкова - едно момиче, което е дисциплинирано, каквото му дадеш, работи. Не е само то. Косьо Цанев, Емил Джамджиев нямат претенции. Георги Мамалев - големи претенции!

Мога донякъде да разбера Антон Радичев, който се намира в една тежка ситуация, макар че аз направих достатъчно за него и трябваше да му бъде ясно, че повече не мога да направя. Моите възможности са ограничени.

Но Георги Мамалев, с когото аз съм се отнасял винаги с една симпатия, имал съм основание за това нещо, е един човек, който веднага ти се качва на главата. Абсолютно безпardonен!

Искам да заявя тука пред дирекционния съвет, че ние трябва да имаме много стабилно отношение към тези неща. За Антон Генов сега какво да направим? Човекът дойде от "Сълза и смях" стоя тука, реши, че неговата работа е друга. Реши, че не може да се адаптира в тази трупа, отиде си. Питам го. И защо ще го питам?! Аз горе-долу знам каква е ситуацията. Има вече тука 15 души млади актьори и актриси. Т.е. има достатъчно почва да влезеш. Но може човекът да се адаптира, веднага го освободих.

Но Георги Мамалев не знае, че ако дойде работата дотам да го освободя от този театър, той в София няма да бъде назначен. И за Антон Радичев мога да кажа същото. Защото движението на кадрите не зависи от това кому къде е хрумнало да ходи в краищата тогава, когато някой трябва да бъде санкциониран за нещо. Ще отиде в провинцията, за да се учи на акъл.

Може някому да се стори, че позицията ми е рязка, но държа да заявя, че аз държа на този театър, на неговото име, на неговото реноме и както казах и на партийното събрание, никой няма да моля, ако някой реши да го напусне. Това е под ранга и под достойнството на този театър. Този, който може да оцени факта, че се намира в него, да го оцени. Който не може, негова

си работа. Но да седна да кандардисвам някого за това, че бил млад... Млад само когато става въпрос за задълженията, а за првата?!

За да приключим, искам да обърна внимание на заместник-директорите - всеки да си гледа работата, да поддържа постоянен контакт с хората. Времето за самокритика така да се каже свърши. И както се казва за икономическия подход, ямата също свърши. Няма да даваме обяснения като наблюдатели - нещо, което е станало, пък не е станало, сякаш някой друг трябва да го прави това нещо. Обяснения няма да даваме и обяснения няма да слушаме! Трябва да се поддържа контакт с всеки човек в театъра! С всеки човек, с всеки работник, с всеки служител. Да се знае какво иска. За да не седим тука по пет часа да се занимаваме с въпроси, които са от порядъка на 15 минути. Няма смисъл да седим толкова много в кабинетите.

Аз искам да ви кажа, че от следващата седмица започвам да викам всички служби при мен в присъствието на съответния заместник-директор и началника на службата. Аз искам лично да чуя и да знам.

Въпросът за дисциплината, за отношението към работата, искам да ви внуша това нещо, е от първостепенна важност. Този, който не може да работи и не желае да работи, да бъде освободен. Имате грижата съответно да търсите хора способни, които да работят. Не е останала София без такива хора. И не бива да се позволява на некадърници, на лумпенизирани хора да ни изнудват за това, защото ние не можем така да си организираме работата, че да не зависим от тоя или от оня.

Голяма част, 90 % от проблемите, за които ставаше дума тука, са проблеми от организационен характер. От организационен характер - няма никакво съмнение. Има и обективни затруднения.

И тука това, което казаха за техниката Глухчев и Доков за техниката, за лампи и т.н. Това са въпроси, които трябва да се поставят своевременно. Като се поставят своевременно, веднъж ще напишем, два пъти ще напишем, три пъти ще напишем до Министерството на външната търговия, министърът слава богу идва почти всяка седмица, имаме възможност някои работи да ги решим. Но за това е необходима предвидливост, необходимо е всеки ден да обикаляте, да отивате при електротехниците, да отидете при машинописките, да отидете при климатичната долу какво става, що става, да имате контакт с хората.

Извинявайте, ама отношенията между вас изобщо не са добри. Мегдан ли делите, не мога да разбера какво делите. Един институт, който не е кой знае колко труден за управление, при положение че всеки си гледа собствената работа и с търпение, с внимание и тези, които му са подчинени, да намира един общ език с тях. Не са кой знае колко много хора.

Понеже това е дирекционен съвет и съюзен комитет, моля тези неща да бъдат доведени до знанието на хората - какво се обсъжда, какви разговори се водят. Ако имат някакви въпроси, да ги поставят пред вас. Ако вие не можете да ги решите, ще се обърнете към мен. Но да не става така, че всяка година да се занимаваме с едни и същи работи.

Няма да допусна идущата година пак да седнем тука - то идущата година не се знае кой ще бъде тука и втори път да се обсъждат такива въпроси. И Въпросът за работното облекло, и въпросите за обзавеждане и каквото е необходимо - всички тези неща и хладалници, и т.н., ще трябва да се решат. Има достатъчно база, и самите ние имаме база, имаме и пари, и всичко имаме.

И да се осигури на хората - на това държа - едно добро заплащане.

Минаваме към втора точка. Др. Григоров да докладва програмата за декември.

ВТОРА ТОЧКА

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Тя е в действие, мога да кажа, другарю Фучеджиев. Раздадена е тука и веднага може да се видят особеностите. Аз искам да обърна внимание само на няколко моменти.

Положителен факт е, че на камерна сцена имаме 20 представления, т.е. от 25 работни дни 20 са покрити. Това е едно от най-големите постижения на камерната сцена - нещо, към което ще се стремим и за в бъдеще.

Някои промени ще се наложат предполагам. Ако на 6-и се чествува тука Вапцаров.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това ~~вероятно~~ утре ще го кажат. Аз вероятно няма да бъда тук, веднага решавайте.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Може би още сега трябва да се решим.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Веднага сами решавайте. Да се компенсира.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Правим почивния ден на 6-и, на 10-и компенсираме, защото ние губим тука едно представление. Не знаем дали ще можем да играем на девети, когато отидем в Банско.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да се компенсира.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да, да се компенсира.

На 30-и няма да има спектакъл. Това е във връзка с решението да има четири-петдневен отдых, ползване на неползвана отпуска. Останалото е така, както сме го съгласували с вас - рекапитулацията и броят на спектаклите.

Искам да кажа само няколко думи за понеделниците, за да има представа какво става в понеделниците при нас.

В понеделник на 3-и - два спектакъла на Тайната вечеря от 18,20.

На 10-и - или чествуването на Вапцаров, или работен ден

На 17-и - чествуване на партийната организация на Съюза на писателите.

На 24 -и - два спектакъла на Тайната вечеря. Това е последният работен понеделник.

Така че всеки понеделник ще има мероприятие и това трябва да го знаят тука и другарите представители от техническите служби и да съдействуват за осигуряването.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да се определи персоналът, който ще работи, колко ще работи, кой ще работи и всичко.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Да, ще излезе заповед, която ще ги обезпечи от законна гледна точка и ще се мъчим да им се заплати.

Смятам да използвам случая сега и да кажа за януари, на базата на тези указания, които дадохте. Ще се постареем да направим дневни спектакли почти във всяка събота и неделя. Но неизбежно се натъкваме на това, че много малко са - това не може да се измени разбира се - постановките с декори, които дават тази възможност, и вероятно някъде ще се наложи, ако не може друго да направим, за да можем да играем и двата спектакъла в даден ден, вечерният спектакъл вероятно да се започва половин час по-късно, което не е хубаво. Всички знаят, че Народният театър започва в 19 часа, а може би ще почне в 19,30. По този начин ние ще реализираме пет-шест.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Защо, дневното да почне в друг час.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Не може да почне в друг час, защото

сутринта поне до 12 часа трябва да има репетиция, след това трябва да строим тежък декор, след това трябва да има интервал между двата спектакъла за проветряване, почистване и излизане и влизане на публиката, и става много сложно.

На 27 януари премиера.

На 28 - почивен ден - понеделник.

На 29 - навярно втори спектакъл.

И до края на месеца тези дни остават през януари непокрити, за да се даде възможност да се маневрира около новата постановка.

В този дух ще се направи и януарската програма, за която ще ви представим проект.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Бакърджиев, има ли фонд за награди?

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Има, другарю Фучеджиев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ето по този въпрос помислете - наближава края на годината - за хора, които трябва да бъдат отличени, за да разберат, че има отношение към този, който работи. Не да ги делят на всекиго по три лева! Това нещо не! Хора които наистина заслужават. Глухчев ще каже от неговата служба един-двама, Узунски ще каже от неговата служба един-двама, от всичките служби. Държа хората, които работят, наистина да бъдат отличени. Ще се съберете партийният секретар, съюзният председател, заместник-директорите, началниците на служби и ще решите. Ще го решите обаче по един авторитетен начин, за да се знае, че Иван Стоянов получава 80 лева в края на годината за това, че е работил както трябва. Това нещо трябва да се направи и ще ви моля да го направите.

Колкото възможности има. Това са пари, дадени за театър и ние трябва да ги използваме като средство за стимулиране.

ГЕОРГИ БАКЪРДЖИЕВ: Другарю Фучеджиев, искам да поясня. Ако не се използват, те се дават като премии. Така че не се губят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз знам, но те се разпределят по друг начин, а тука става дума за конкретно стимулиране.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: А за актьорите няма да има, така ли? Само за...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: За актьорите не.

Друг иска ли да каже нещо?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Искам да попитам по програмата пълна ли е камерната сцена? Има ли възможност за други спектакли по време на "Бяг" на 5-и?

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: На "Бяг" може да играем само "Борци". Тодор Колев е зает почти всяка вечер. Това, което е възможно, аз съм го сложила. Той е абсолютно зает. Мога да ви кажа всичките дати, на които той е зает.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: На 27-и не може ли "Емигранти"?

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: Снощи говорих с него - той е претоварен. Има два пъти "Емигранти" и ме помоли да не слагам "Емигранти".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Гец тази седмица какви представления има?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Гец няма представления.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да се тури "Емигранти". Аз Гец съм го освободил от репетиции този сезон. Какво значи това?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ако отидем в Банско, "Когато гръм удари" трябва да се играе тука, не да пада представлението, и евентуално да се играе "Назначение" без Стефан и Славчо, ако не пътуват.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Уплътнявайте.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Понеже за "Борци" пропадат цели представ

ления заради Тодор Колев, Венелин Пехливанов е почти готов с ролята, той е свободен сега няколко месеца, но въпросът е, че той първо официално има втория състав, и второ, той му е втория изпълнител, макар че беше всъщност първият по начало, и аз съм свидетел, че е почти готов с ролята.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: И няколко месеца той няма работа, докато почне.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм, но Енчо Халачев трябва да бъде тука. Ти го знаеш Енчо какъв е.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Зная го. Струва ми се, че това е един добър вариант.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм.

СЛАВКА СЛАВОВА: С Камелия Недкова така се стекоха обстоятелствата, просто аз лично съм поела ангажимент пред нея в началото на декември, щом се върне Енчо, да излезе.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм, добре.

СЛАВКА СЛАВОВА: Защото тя е готова. Защото така стана при заболяването, че ако не излезе, ще бъде много лошо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм, ще я вкараме и не и Пехливанов.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Пропуснах два момента. И двете тържества, които са при нас, са свързани с по три репетиции, другарю Фучеджиев. За Вапцаров искат три дни преди обед. Това е в периода преди да влезе Гриша Островски. По-късно вече там сигурно ще се сблъскаме малко около репетициите на ...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Те след обед не могат ли?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ще видим какви претенции имат.

И вторият момент, който пропуснах да кажа, е, че януари месец в седмицата, не зная, може би по една-две вечери

трябва да даваме възможност за спектакъла на Старинния театър. за да се измъкнем от големия театър.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На камерната сцена.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Именно, на камерната сцена.

СЛАВЧО МИТЕВ: И понеделник за съюзните спектакли.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Григоров, ние предоставяме салона, но когато преговаряте с тези другари, ще кажете следното: театърът си има работна програма. Ние имаме до 1 часа репетиции. Вашите репетиции, ще бъдете любезни от 2 часа или от колкото искате да ги правите. Вие не може да ни пречите на производствената работа. Това е положението.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Те искат от 8 до 2 часа.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Те могат да искат всичко. На тях ще им се каже, че ние им предоставяме салона, но ние имаме тук работен цикъл, който не може да пренебрегнем.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Той ще свърши до тогава. До 6 декември ние няма...

Други въпроси има ли? Няма.

По

ТОЧКА РАЗНИ

"Протокол на едно заседание" в Банско на 9-и. Завръщане в понеделник сутринта рано обратно. А тука се играе "Когато гръ ударя".

СЛАВЧО МИТЕВ: А понеделник вечерта тогава ще има ли представление?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Ами ако е работен ден, ще има. Ако е почивен ден, няма.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Закривам заседанието
СТЕНОГРАФ: Л. Лазов

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /Д. Фучеджиев/